

Tarkistus 131**Peter Skinner, Antolín Sánchez Presedo, Udo Bullmann**

S&D-ryhmän puolesta

José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Pablo Zalba Bidegain,**Burkhard Balz**

PPE-ryhmän puolesta

Sylvie Goulard, Ramon Tremosa i Balcells

ALDE-ryhmän puolesta

Sven Giegold

Verts/ALE-ryhmän puolesta

Mietintö**A7-0170/2010****Peter Skinner**

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen

KOM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD)

Ehdotus asetukseksi

–

PARLAMENTIN TARKISTUKSET*

komission ehdotukseen

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS

Euroopan *valvontaviranomaisen (vakuutukset ja lisäeläkkeet)* perustamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

---

* Poliittiset tarkistukset: uusi tai muutettu teksti merkitään lihavoidulla kursivilla, poistot symbolilla ■.

¹ Lausunto 22. tammikuuta 2010 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

² EUVL C [...], [...], s. [...].

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon¹,

noudattavat tavallista lainsäätämistäjärjestystä²,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Vuosien 2007 ja 2008 finanssikriisi on osoittanut finanssivalvonnassa olevan merkittäviä puutteita, joita on paljastunut sekä yksittäistapauksissa että koko rahoitusjärjestelmässä. Kansalliselle pohjalle luodut valvontamallit ovat jääneet jälkeen *finanssialan maailmanlaajuistumisesta sekä* nykypäivän todellisista integroituneista ja yhteenliittyneistä eurooppalaisista finanssimarkkinoista, joilla monet finanssiyritykset harjoittavat toimintaansa yli rajojen. Kriisi on paljastanut puutteita kansallisten valvontaviranomaisten välisessä yhteistyössä, koordinoinnissa ja luottamuksessa sekä siinä, miten yhdenmukaisesti kyseiset viranomaiset soveltavat *unionin* oikeutta.
- (1 a) *Euroopan parlamentti on jo kauan ennen finanssikriisiä vaatinut säännöllisin väliajoin parantamaan aidosti tasapuolisia toimintaedellytyksiä kaikille unionin tason toimijoille ja osoittanut samalla merkittäviä puutteita yhä yhdentyneempien finanssimarkkinoiden unionin tason valvonnassa (13 päivänä huhtikuuta 2000 annettu päätöslauselma komission tiedonannosta rahoitusmarkkinoiden puitteiden toteuttamisesta: toimintasuunnitelma³, 21 päivänä marraskuuta 2002 annettu päätöslauselma toiminnan vakauden valvontaa koskevista säännöistä Euroopan unionissa⁴, 11 päivänä heinäkuuta 2007 annettu päätöslauselma rahoituspalvelupolitiikkaa 2005–2010 koskevasta valkoisesta kirjasta⁵, 23 päivänä syyskuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle riskirahastoista ja yksityisistä pääomasijoitusrahastoista⁶, 9 päivänä lokakuuta 2008 annettu päätöslauselma suosituksista komissiolle Lamfalussy-prosessin jatkotoimista: tuleva valvontarakente⁷, 22 päivänä huhtikuuta 2009 annettu päätöslauselma muutetusta ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (Solvenssi II)⁸ sekä 23 päivänä huhtikuuta 2009 annettu päätöslauselma ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi luottoluokituslaitoksista⁹).*
- (2) Jacques de Larosièren johtama korkean tason asiantuntijaryhmä julkaisi 25 päivänä helmikuuta 2009 komission pyytämän raportin (*de Larosièren raportti*), jossa todetaan, että valvontakehystä olisi vahvistettava, jotta finanssikriisien riski pienenesi

1 EUVL C 13, 20.1.2010, s. 1.

2 Euroopan parlamentin kanta 7. heinäkuuta 2010.

3 EYVL C 40, 7.2.2001, s. 453.

4 EUVL C 25 E, 29.1.2004, s. 394.

5 EUVL C 175 E, 10.7.2008, s. xx.

6 EUVL C 8 E, 14.1.2010, s. 26.

7 EUVL C 9 E, 15.1.2010, s. 48.

8 Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0251.

9 Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2009)0279

ja jotta tällaiset kriisit eivät olisi yhtä vakavia tulevaisuudessa. Asiantuntijaryhmä suositteli uudistuksia **unionin** finanssialan valvontarakenteeseen. Ryhmä katsoi olevan tarpeellista perustaa Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, johon kuuluisi kolme Euroopan valvontaviranomaista, yksi pankkialaa, yksi arvopaperialaa ja yksi vakuutus- ja lisäeläkealaa varten, sekä Euroopan järjestelmäriskineuvosto. **Raportin suositukset edustivat alinta muutostasoa, jota asiantuntijat pitivät välttämättömänä, jotta voidaan estää vastaavan kriisin syntyminen tulevaisuudessa.**

- (3) Komissio esitti 4 päivänä maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Elvytys Euroopassa", että se ehdottaisi lainsäädäntöä, jolla luotaisiin Euroopan finanssivalvojen järjestelmä ja Euroopan järjestelmäriskikomitea (**EJRK**). Se käsitteli tarkemmin tällaisen uuden valvontakehyksen mahdollista rakennetta 27 päivänä toukokuuta 2009 antamassaan tiedonannossa "Euroopan finanssivalvonta" **■**, **mutta se ei sisällyttänyt tiedonantoon kaikkia de Larosièren raportissa esitettyjä suosituksia.**
- (4) Eurooppa-neuvosto suositti 19 kesäkuuta 2009 antamassaan päätelmissä, että perustettaisiin Euroopan finanssivalvojen järjestelmä, joka käsittäisi kolme uutta Euroopan valvontaviranomaista. Järjestelmällä olisi pyrittävä parantamaan kansallisen valvonnan laatua ja yhdenmukaisuutta, vahvistamaan rajojen yli toimivien ryhmittymien valvontaa ja laatimaan eurooppalainen ohjekirja, jota sovellettaisiin sisämarkkinoilla kaikkiin finanssilaitoksiin. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että Euroopan valvontaviranomaisilla olisi myös oltava valtuudet valvoa luottoluokituslaitoksia, ja kehotti komissiota laatimaan konkreettisia ehdotuksia siitä, miten Euroopan finanssivalvojen järjestelmä voisi toimia vahvana tekijänä kriisitilanteissa. Samalla se painotti, että Euroopan valvontaviranomaisten päätökset eivät saisi vaikuttaa jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen.
- (4 a) **Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) raportissa "A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector", joka laadittiin 16 päivänä huhtikuuta 2010 Pittsburghin huippukokoukseen kokoontuneen G20-ryhmän pyynnöstä, todetaan, että finanssialan häiriöistä johtuvia kustannuksia olisi hillittävä ja ne olisi katettava rahoitusvakausmaksulla, joka liitettäisiin uskottavaan ja tehokkaaseen kriisinratkaisumekanismiin. Oikein määritellyillä kriisinratkaisumekanismeilla vältettäisiin se, että hallitukset joutuisivat vastaisuudessa pelastamaan laitoksia, jotka ovat liian tärkeitä, liian suuria tai liian riippuvaisia toisistaan päästettäväksi kaatumaan.**
- (4 b) **Komission 3 päivänä maaliskuuta 2010 antamassa tiedonannossa "Eurooppa 2020" todetaan lisäksi, että lyhyen aikavälin keskeinen prioriteetti olisi käynnistää "kunnianhimoinen politiikka, jonka avulla voimme tulevaisuudessa paremmin ehkäistä ja tarvittaessa hallita mahdollista finanssikriisiä ja jossa selvitetään myös mahdollisuutta rahoitusalan asianmukaiseen osallistumiseen ottaen huomioon, että alalla on tämänhetkisessä kriisissä erityinen vastuu".**
- (4 c) **Eurooppa-neuvosto totesi 25 päivänä maaliskuuta 2010 selvästi, että "edistymistä on saatava aikaan erityisesti sellaisissa kysymyksissä kuin [...] systeemisesti**

merkittävät laitokset [ja] finanssikriisin hallinnan rahoitusvälineet".

- (4 d) *Eurooppa-neuvosto katsoi lopulta 17 päivänä kesäkuuta 2010, että "jäsenvaltioiden olisi otettava käyttöön rahoituslaitoksilta perittävien maksujen ja verojen järjestelmiä vastuun oikeudenmukaisen jakamisen varmistamiseksi ja kannustimien luomiseksi järjestelmäriskin hallintaa varten" ja että "tällaisten maksujen ja verojen olisi oltava osa uskottavaa kriisinratkaisukehystä".*
- (5) Finanssi- ja talouskriisi ovat luoneet todellisia, vakavia riskejä, jotka kohdistuvat *rahoitusjärjestelmän* vakauteen ja *sisämarkkinoiden toimintaan*. Rahoitusjärjestelmän vakauden ja luotettavuuden palauttaminen ja ylläpitäminen ovat ehdoton edellytys sille, että luottamus ja yhtenäisyys säilyvät sisämarkkinoilla, jolloin mahdollisuudet täysin yhdentyneiden ja toimivien sisämarkkinoiden luomiseen finanssipalvelujen alalla säilyvät ja paranevat. Syvemmät ja yhdentyneemmät finanssimarkkinat tarjoaisivat myös paremmat mahdollisuudet rahoituksen saamiseen ja riskien hajauttamiseen ja parantaisivat siten talouksien kykyä kestää häiriöitä.
- (6) *Unioni* ei voi enää hyödyntää pidemmälle Euroopan valvontaviranomaisten komiteoita. Se ei voi jäädä tilanteeseen, jossa ei ole käytettävissä mekanismeja, jolla voitaisiin varmistaa, että kansalliset valvontaviranomaiset tekevät parhaat mahdolliset valvontapäätökset rajojen yli toimivien laitosten osalta; jossa kansallisten valvontaviranomaisten välillä ei ole riittävästi yhteistyötä tai tietojenvaihtoa; jossa kansallisten viranomaisten yhteiset toimet edellyttävät mutkikkaita järjestelyjä, joissa on otettava huomioon monenkirjavat sääntely- ja valvontavaatimukset; jossa kansalliset ratkaisut ovat useimmiten ainoa käypä vaihtoehto, jolla voidaan reagoida Euroopan ongelmiin, ja jossa samasta säädöstekstistä on olemassa erilaisia tulkintoja. Uusi Euroopan *finanssilaitosten valvontajärjestelmä (EFVJ)* olisi suunniteltava sellaiseksi, että sillä voidaan poistaa nämä puutteet ja että se vastaa tavoitetta luoda *unioniin* vakaat finanssipalvelujen sisämarkkinat ja yhdistää kansalliset valvontaviranomaiset vahvaksi *unionin* verkostoksi.
- (7) *EFVJ:n* olisi oltava kansallisten ja *unionin* valvontaviranomaisten muodostama *yhtenäinen* verkosto, jossa finanssilaitosten päivittäinen valvonta jäisi kansalliselle tasolle. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava johtava rooli rajojen yli toimivia finanssilaitoksia valvovissa valvontakollegioissa, ja niitä varten olisi määriteltävä selkeitä valvontasääntöjä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kiinnitettävä erityistä huomiota finanssilaitoksiin, jotka voivat aiheuttaa järjestelmäriskin siksi, että niiden kaatuminen voisi vaarantaa unionin rahoitusjärjestelmän vakauden, jos kansallinen viranomainen ei ole käyttänyt toimivaltaansa.* Muita tavoitteita olisivat pidemmälle menevä yhdenmukaistaminen sekä finanssilaitoksia ja -markkinoita koskevien sääntöjen yhtenäinen soveltaminen koko *unionissa*. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lisäksi* olisi perustettava Euroopan *valvontaviranomainen (pankkiala)* ja Euroopan *valvontaviranomainen (arvopaperimarkkinat)* sekä Euroopan *valvontaviranomainen (sekakomitea)*. *EJRK:n olisi oltava osa EFVJ:ää.*

- (8) Euroopan *valvontaviranomaisen* olisi korvattava komission päätöksellä 2009/78/EY¹ perustettu Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, komission päätöksellä 2009/79/EY² perustettu Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea ja komission päätöksellä 2009/77/EY³ perustettu Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitea, ja niiden olisi saatava näiden komiteoiden kaikki tehtävät ja toimivalta, *mukaan lukien soveltuvin osin meneillään olevan työn ja hankkeiden jatkaminen*. Kunkin viranomaisen toimiala olisi määritettävä selvästi. Komission olisi myös osallistuttava valvontatoimien verkostoon, jos institutionaaliset syyt ja *Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa (SEUT)* asetetut velvollisuudet sitä edellyttävät.
- (9) **█** Pankkiviranomaisen **█** olisi pyrittävä toiminnallaan parantamaan sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti turvaamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta ottaen huomioon kaikkien jäsenvaltioiden erilaiset edut *sekä finanssilaitosten erilainen luonne. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi suojeltava yleisiä arvoja, kuten rahoitusjärjestelmän vakaus, markkinoiden ja rahoitustuotteiden avoimuus sekä tallettajien ja sijoittajien suojaaminen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi myös torjuttava sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä ja taattava tasapuoliset toimintaedellytykset sekä lujitettava valvonnan kansainvälistä koordinoitua hyödyttäen kokonaistaloutta, muun muassa finanssilaitoksia ja muita sidosryhmiä sekä kuluttajia ja työntekijöitä. Lisäksi sen tehtäviin olisi kuuluttava valvontakäytäntöjen lähentymisen edistäminen ja EU:n toimielinten neuvonta vakuutusten, jälleenvakuutusten ja lisäeläkkeiden tarjoamisen sekä vakuutusedustuksen alalla sekä näihin liittyvät yritysten hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia koskevat kysymykset. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi myös annettava yleinen valvontavastuu nykyisistä ja uusista rahoitustuotteista ja nykyisistä ja uudentyypisistä liiketoimista.*
- (9 a) *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi otettava asiaankuuluvasti huomioon toimintansa vaikutukset kilpailuun ja innovointiin sisämarkkinoilla, unionin maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn, taloudelliseen osallisuuteen ja unionin uuteen työllisyyttä ja kasvua edistävään strategiaan.*
- (9 b) *Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voisi täyttää tavoitteensa, sen olisi oltava oikeushenkilö ja sillä olisi oltava hallinnollinen ja taloudellinen itsemääräämisoikeus. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi annettava valtuudet käsitellä erityisesti järjestelmäriskeihin ja rajatylittäviin riskeihin liittyvien lakien noudattamista.*
- (9 c) *Kansainväliset viranomaiset (IMF, rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraava elin (FSB) ja Kansainvälinen järjestelypankki (BIS)) määrittelevät järjestelmäriskin finanssipalvelujen keskeytymisriskiksi, joka (i) johtuu koko rahoitusjärjestelmän tai sen osien heikentymisestä ja (ii) saattaa vaikuttaa huomattavan kielteisesti*

¹ EUVL L 24, 29.1.2009, s. 23.

² EUVL L 25, 29.1.2009, s. 28.

³ EUVL L 25, 29.1.2009, s. 18.

reaalitalouteen, ja toteavat, että kaikenlaiset finanssialan välittäjät, markkinat ja infrastruktuurit voivat olla jossain määrin järjestelmän kannalta tärkeitä.

- (9 d) *Rajatylyttäviin riskeihin sisältyvät näiden viranomaisten mukaan kaikki talouden epätasapainosta tai rahoitushäiriöistä koko unionissa tai sen osissa aiheutuvat riskit, jotka voivat vaikuttaa huomattavan kielteisesti kahden tai useamman jäsenvaltion taloudellisten toimijoiden välisiin liiketoimiin, sisämarkkinoiden toimintaan tai unionin tai jonkin jäsenvaltion julkiseen talouteen.*
- (10) Euroopan *unionin* tuomioistuimien *katsoi* asiassa C-217/04 (Yhdistynyt kuningaskunta vastaan Euroopan parlamentti ja neuvosto) 2 päivänä toukokuuta 2006 antamassaan tuomiossa, että "[...] mikään EY 95 artiklan [nykyinen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artikla] sanamuodossa ei oikeuta päättämään, että yhteisön lainsäätäjän tämän määräyksen perusteella toteuttamien toimenpiteiden adressaatteina voi olla vain jäsenvaltioita. Yhteisön lainsäätäjän suorittaman arvioinnin perusteella voi osoittautua välttämättömäksi perustaa yhteisön elin, jonka tehtävänä on myötävaikuttaa yhdenmukaistamisprosessiin tilanteissa, joissa tähän määräykseen perustuvien toimien yhtenäisen täytäntöönpanon ja soveltamisen helpottamiseksi on asianmukaista toteuttaa oheis- ja kehystoimenpiteitä". Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tarkoitus ja tehtävät – toimivaltaisten kansallisten valvontaviranomaisten avustaminen *unionin* sääntöjen yhdenmukaisessa tulkinnassa ja soveltamisessa sekä finanssimarkkinoiden yhdentymiseen tarvittavan rahoitusvakauden edistäminen – liittyvät läheisesti finanssipalvelujen sisämarkkinoita koskeviin *unionin* säännösten tavoitteisiin. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen olisi perustettava *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan* nojalla.
- (11) Jäsenvaltioiden kansallisten valvontaviranomaisten tehtävät, joihin kuuluu viranomaisten yhteistyö toistensa ja komission kanssa, vahvistetaan seuraavissa säädöksissä¹: sijoittautumisvapauden ja palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusten poistamisesta jälleenvakuutuksen ja edelleenvakuutuksen osalta 25 päivänä helmikuuta 1964 annettu direktiivi 64/225/ETY², muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu ensimmäinen neuvoston direktiivi 73/239/ETY³, muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen sijoittautumisvapauden rajoitusten poistamisesta 24 päivänä heinäkuuta 1973 annettu neuvoston direktiivi 73/240/ETY⁴, muun

¹ Direktiivit 64/225/ETY, 73/239/ETY, 73/240/ETY, 76/580/ETY, 78/473/ETY, 84/641/ETY, 87/344/ETY, 88/357/ETY, 1992/49/ETY, 1998/78/EY, 2001/17/EY, 2002/83/EY ja 2005/68/EY kuuluvat Solvenssi II -uudelleenlaadintaan (muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta (uudelleenlaadittaminen) (KOM(2008) 119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))), toisin sanoen ne kumotaan 1 päivästä marraskuuta 2012 alkaen.

² EYVL 56, 4.4.1964, s. 878.

³ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 3.

⁴ EYVL L 228, 16.8.1973, s. 20.

ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1976 annettu neuvoston direktiivi 76/580/ETY¹, yhteisön rinnakkaisvakuutusliikettä koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 30 päivänä toukokuuta 1978 annettu neuvoston direktiivi 78/473/ETY², muun ensivakuutusliikkeen kuin henkivakuutusliikkeen aloittamista ja harjoittamista koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta annetun ensimmäisen direktiivin (73/239/ETY) muuttamisesta erityisesti matkailijoille annetun avun osalta 10 päivänä joulukuuta 1984 annettu neuvoston direktiivi 84/641/ETY³, oikeusturvavakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1987 annettu neuvoston direktiivi 87/344/ETY⁴, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1988 annettu toinen neuvoston direktiivi 88/357/ETY⁵, muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (kolmas vahinkovakuutusdirektiivi) 18 päivänä kesäkuuta 1992 annettu neuvoston direktiivi 92/49/ETY⁶, vakuutusyrittäjäryhmään kuuluvien vakuutusyrittäjien lisävalvonnasta 27 päivänä lokakuuta 1998 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/78/EY⁷, vakuutusyrittäjien tervehdyttämisestä ja likvidaatiosta 19 päivänä maaliskuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/17/EY⁸, henkivakuutuksesta 5 päivänä marraskuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/83/EY⁹, vakuutusdustuksesta 9 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/92/EY¹⁰ ja ammatillisia lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten toiminnasta ja valvonnasta 3 päivänä kesäkuuta 2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/41/EY¹¹.

- (12) Voimassa olevaan *Euroopan unionin* lainsäädäntöön, jolla säännellään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia kysymyksiä, kuuluvat myös finanssiryhmittymään kuuluvien luottolaitosten, vakuutusyrittäjien ja sijoituspalveluyrittäjien lisävalvonnasta 16 päivänä joulukuuta 2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/87/EY¹², *maksajaa koskevien tietojen toimittamisesta varainsiirtojen mukana 15 päivänä marraskuuta 2006*

¹ EYVL L 189, 13.7.1976, s. 13.

² EYVL L 151, 7.6.1978, s. 25.

³ EYVL L 339, 27.12.1984, s. 21.

⁴ EYVL L 185, 4.7.1987, s. 77.

⁵ EYVL L 172, 4.7.1988, s. 1.

⁶ EYVL L 228, 11.8.1992, s. 1.

⁷ EYVL L 330, 5.12.1998, s. 1.

⁸ EYVL L 110, 20.4.2001, s. 28.

⁹ EYVL L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁰ EUVL L 9, 15.1.2003, s. 3.

¹¹ EUVL L 235, 23.9.2003, s. 10.

¹² EUVL L 35, 11.2.2003, s. 1.

annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1781/2006¹, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijalaitosten liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta 16 päivänä syyskuuta 2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/110/EY² sekä rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY³, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä 23 päivänä syyskuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY⁴ sekä maksupalveluista sisämarkkinoilla 13 päivänä marraskuuta 2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/64/EC⁵ asiaa koskevat osat.

- (12 a) *On suotavaa, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää yhdenmukaisen lähestymistavan soveltamista talletussuojaan, jotta varmistettaisiin tasapuoliset toimintaedellytykset ja tallettajien tasavertainen kohtelu koko unionissa. Koska talletusten vakuusjärjestelmiä valvotaan hallinnollisesti asianomaisissa jäsenvaltioissa eivätkä ne ole finanssialan sääntelyyn perustuvan valvonnan alaisia, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi voitava käyttää tämän asetuksen mukaista toimivaltaansa itse vakuusjärjestelmään ja sen hoitajaan. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen roolia olisi tarkistettava Euroopan talletusvakuusrahaston perustamisen yhteydessä.*
- (13) *On tarpeen ottaa käyttöön tehokas väline yhdenmukaisten teknisten sääntelystandardien laatimiseksi finanssipalvelujen alalla, jotta varmistetaan muun muassa ohjekirjan avulla tasapuoliset toimintaedellytykset ja riittävä tallettajien, sijoittajien ja kuluttajien suoja koko unionissa. Koska vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on elin, jolla on pitkälle menevää erityisasiantuntemusta, on tehokasta ja asianmukaista antaa sen tehtäväksi laatia unionin oikeudessa määritellyillä aloilla luonnokset teknisiksi sääntelystandardeiksi, joihin ei liity toimintavalintoja. Komission olisi hyväksyttävä kyseiset tekniset sääntely- ja täytäntöönpanostandardit Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta standardeilla olisi sitovia oikeusvaikutuksia. ■*
- (14) *Teknisten sääntelystandardien luonnoksia olisi muutettava vain hyvin rajoitetuissa ja poikkeuksellisissa tilanteissa edellyttäen, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on täydessä yhteydessä finanssimarkkinoihin ja tuntee niiden päivittäisen toiminnan. Niitä muutettaisiin esimerkiksi silloin, kun ne eivät ole unionin oikeuden mukaisia, niissä ei noudateta suhteellisuusperiaatetta tai ne ovat ristiriidassa finanssipalvelujen sisämarkkinoiden peruseriaatteiden kanssa sellaisina kuin nämä periaatteet ilmenevät finanssipalveluja koskevasta unionin säännöstöstä. Komission ei pitäisi muuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valmisteleminen teknisten standardien sisältöä ilman, että se toimii ennalta*

¹ EUVL L 345, 8.12.2006, s. 1.

² EUVL L 267, 10.10.2009, s. 7.

³ EUVL L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁴ EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16.

⁵ EUVL L 319, 5.12.2007, s. 1.

koordinoitusti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kanssa. Sen varmistamiseksi, että standardit hyväksytään sujuvalla ja ripeällä menettelyllä, komissiolle olisi asetettava määräaika, jonka kuluessa sen olisi tehtävä standardin hyväksymistä koskeva päätöksensä.

- (14 a) *Komissiolle olisi myös siirrettävä valta panna täytäntöön oikeudellisesti sitovia unionin säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti. Teknisissä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeissa on otettava huomioon suhteellisuusperiaate, eli niissä asetettujen vaatimusten olisi oltava oikeasuhteisia asianomaisen finanssilaitoksen liiketoimintaan liittyvien riskien luonteeseen, laajuuteen ja moninaisuuteen nähden.*
- (15) Aloilla, jotka eivät kuulu teknisten *sääntelystandardien* soveltamisalaan, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta antaa *unionin* lainsäädännön soveltamista koskevia ohjeita ja suosituksia. Avoimuuden varmistamiseksi ja kansallisten valvontaviranomaisten kannustamiseksi noudattamaan ohjeita ja suosituksia kansalliset viranomaiset olisi velvoitettava ilmoittamaan *julkisesti* perusteensa, jos ne eivät noudata kyseisiä ohjeita ja suosituksia, *jotta varmistettaisiin täysi avoimuus markkinatoimijoihin nähden.*
- (16) Sen varmistaminen, että *unionin* oikeutta sovelletaan kaikilta osin asianmukaisesti, on keskeinen edellytys finanssimarkkinoiden eheydelle, *avoimuudelle*, tehokkuudelle ja moitteettomalle toiminnalle, rahoitusjärjestelmän vakaudelle sekä *finanssilaitosten* tasapuolisille kilpailuolosuhteille *unionissa*. Sen vuoksi olisi luotava mekanismi, jota vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi käyttää tapauksissa, joissa *unionin oikeuden soveltaminen on laiminlyöty tai sitä on sovellettu virheellisesti, mikä katsotaan unionin oikeuden rikkomiseksi*. Mekanismia olisi käytettävä aloilla, joilla *unionin* lainsäädännössä asetetaan selviä ja ehdottomia velvoitteita.
- (17) Jotta tapauksiin, joissa *unionin* oikeutta ei ole sovellettu asianmukaisesti tai kaikilta osin, voitaisiin reagoida oikeasuhteisesti, niihin olisi sovellettava kolmivaiheista mekanismia. Ensimmäisessä vaiheessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava toimivalta tutkia tapausta, jossa kansallisten viranomaisten väitetään soveltaneen *unionin* oikeudessa asetettuja velvoitteita epäasianmukaisella tai riittämättömällä tavalla valvontakäytännössään, ja antaa sen jälkeen suositus. *Jos toimivaltainen kansallinen viranomainen ei noudata suositusta, komissiolla olisi oltava toimivalta antaa virallinen lausunto, jossa se ottaa huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suosituksen ja jossa vaaditaan toimivaltaista viranomaista toteuttamaan tarvittavat toimet, joilla varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen.*
- (18) Jos kansallinen viranomainen ei noudata suositusta *vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asettamassa määräajassa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen* olisi *unionin* oikeuden noudattamisen varmistamiseksi *viipymättä osoitettava* kyseiselle kansalliselle valvontaviranomaiselle päätös, jolla olisi välittömiä oikeusvaikutuksia, joihin voitaisiin vedota kansallisissa tuomioistuimissa ja kansallisten viranomaisten edessä ja jotka voitaisiin panna

täytäntöön *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan* nojalla.

- (19) Jotta voitaisiin ratkaista poikkeukselliset tilanteet, joissa asianomainen toimivaltainen viranomaisena jättää itsestään toimet toteuttamatta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle olisi annettava valtuudet tehdä viimeisenä keinonaan päätöksiä, jotka osoitetaan yksittäisille finanssilaitoksille. Tämä toimivalta olisi rajoitettava poikkeuksellisiin tilanteisiin, joissa toimivaltainen viranomaisena ei noudata sille osoitettua *virallista lausuntoa* ja joissa *unionin* oikeus on suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin voimassa olevien tai tulevien EU:n asetusten nojalla. *Tältä osin Euroopan parlamentti ja neuvosto odottavat, että komission ohjelma vuodeksi 2010 pannaan täytäntöön erityisesti vakavaraisuusdirektiivien uudistusta koskevan ehdotuksen osalta.*
- (20) Vakavat uhat, jotka kohdistuvat finanssimarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja eheyteen tai rahoitusjärjestelmän vakauteen *Euroopan unionissa*, vaativat *unionin* tasolla nopeaa, yhteistä toimintaa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus vaatia kansallisia valvontaviranomaisia toteuttamaan erityistoimia kriisitilanteen korjaamiseksi. *Koska kysymys on arkaluonteinen*, komissiolle olisi annettava toimivalta *todeta kriisitilanteen olemassaolo omasta aloitteestaan tai neuvoston, EJRK:n, Euroopan parlamentin tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä. Jos Euroopan parlamentti, neuvosto, EJRK tai Euroopan valvontaviranomaiset katsovat, että kriisitilanteen kehittyminen on todennäköistä, niiden olisi otettava yhteyttä komissioon. Tällöin on erittäin tärkeää huolehtia asianmukaisesti luottamuksellisuudesta. Jos komissio toteaa kriisitilanteen olemassaolon, sen olisi tiedotettava siitä asiaankuuluvasti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.*
- (21) Sen varmistamiseksi, että valvonta on tehokasta ja toimivaa ja eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kannat otetaan tasapainoisesti huomioon, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava mahdollisuus ratkaista kyseisten toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet sitovasti, valvontakollegioissa ilmenevät erimielisyydet mukaan luettuina. Olisi säädettävä sovitteluvaiheesta, jonka aikana toimivaltaiset viranomaiset voivat päästä keskinäiseen sopimukseen. *Jos tällaiseen sopimukseen ei päästä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi esitettävä vaikutuksiltaan kyseisiä toimivaltaisia viranomaisia sitova vaatimus, jonka mukaisesti niiden on toteutettava tietty toimi tai pidättäydyttävä toimista asian ratkaisemiseksi, jotta varmistetaan unionin oikeuden noudattaminen. Jos asianomaiset kansalliset valvontaviranomaiset eivät ryhdy toimiin, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava valtuudet tehdä viimeisenä keinonaan päätöksiä, jotka osoitetaan suoraan finanssilaitoksille sellaisilla yhteisön oikeuden aloilla, jotka ovat niihin suoraan sovellettavissa.*
- (21 a) *Kriisi on osoittanut, että rajojen yli toimivia finanssilaitoksia ei selvästikään voida valvoa riittävästi pelkästään kansallisten viranomaisten välisen yhteistyön avulla, koska näiden toimivalta ei ulotu kansallisten rajojen ylitse.*
- (21 b) *Lisäksi nykyiset järjestelyt, joissa yhdistetään oikeudet avata sivuliikkeitä, kotivaltion valvonta ja yksinomaan kansalliset talletusvakuutukset, eivät muodosta*

riittävää perustaa tulevalle eurooppalaisten rajojen yli toimivien vähittäispankkien sääntelylle ja valvonnalle (Turner Review).

- (21 c) *Kuten Turner Review -julkaisussa todetaan, toimivimmat järjestelyt edellyttävät joko kansallisen toimivallan lisäämistä, mikä merkitsee yhtenäismarkkinoiden avoimuuden vähenemistä, tai pidemmälle menevää Euroopan integraatiota.*
- (21 d) *"Kansallinen" ratkaisu merkitsee, että isäntämaalla olisi oikeus velvoittaa ulkomaiset laitokset toimimaan ainoastaan tytäryhtiöiden eikä sivuliikkeiden kautta ja valvoa maassaan toimivien pankkien pääomaa ja likviditeettiä, mikä lisäisi protektionismia.*
- (21 e) *"Eurooppalainen" ratkaisu vaatii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen aseman vahvistamista valvontakollegion sisällä ja järjestelmäriskejä aiheuttavien finanssilaitosten valvonnan vahvistamista.*
- (22) Valvontakollegioilla on tärkeä rooli rajojen yli toimivien finanssilaitosten tehokkaassa, toimivassa ja yhdenmukaisessa valvonnassa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella olisi oltava **johtava rooli** valvontakollegioissa ja täydet oikeudet osallistua niihin, jotta voitaisiin sujuvoittaa valvontakollegioiden toimintaa ja tietojenvaihtoprosessia sekä edistää kollegioiden lähentymistä ja yhdenmukaistumista **unionin** oikeuden soveltamisessa. *Kuten de Larosièren raportissa todetaan, on ehkäistävä valvontakäytäntöjen eroista aiheutuva kilpailun vääristyminen ja sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö, sillä nämä saattavat horjuttaa rahoitusvakautta – muun muassa kannustamalla finanssialan toiminnan siirtämistä maihin, joissa valvonta on leväperäistä. Valvontajärjestelmän on näyttyädyttävä oikeudenmukaisena ja tasapuolisena.*
- (22 a) *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja kansallisten valvontaviranomaisten olisi tehostettava sellaisten finanssilaitosten valvontaa, jotka kuuluvat järjestelmäriskin piiriin, koska niiden kaatuminen voi vaarantaa unionin rahoitusjärjestelmän toiminnan ja vahingoittaa reaalityaloutta.*
- (22 b) *Järjestelmäriski olisi tunnistettava ottaen huomioon kansainväliset standardit, erityisesti rahoitusmarkkinoiden vakautta seuraavan elimen (FSB), IMF:n, Kansainvälisen vakuutusvalvojien järjestön (IAIS) ja G20-maiden vahvistamat standardit. Keskinäinen riippuvuus, korvattavuus ja ajoitus ovat yleisimmin käytettyjä perusteita järjestelmäriskin määrittämisessä.*
- (22 c) *Olisi luotava puitteet vaikeuksissa olevien laitosten vakauttamiseksi tai lakkauttamiseksi, sillä on selvästi osoitettu, että pankkikriisin panokset ovat korkeita viranomaisille ja koko yhteiskunnalle siksi, että tällainen tilanne saattaa vaarantaa rahoitusjärjestelmän vakauden ja reaalityalouden (de Larosièren raportti). Komission olisi tehtävä aiheellisia ehdotuksia finanssikriisien hallinnan uusien puitteiden luomiseksi. Kriisinhallinnan keskeisiä osatekijöitä ovat yhteiset säännöt ja finanssikriisien ratkaisuvälineet (täytäntöönpano ja rahoitus suurten, rajojen yli toimivien ja/tai toisistaan riippuvien laitosten kriisien käsittelemiseksi).*

- (22 d) *Jotta voidaan varmistaa rajojen yli toimivien finanssilaitosten yhteisvastuullisuus, turvata unionin vakuutuksenottajien edut sekä vähentää systeemisestä finanssikriisistä veronmaksajille aiheutuvia kustannuksia, on perustettava Euroopan rahoitussuojarahasto (jäljempänä "rahasto"). Olisi perustettava Euroopan vakuutustakuujärjestelmä (jäljempänä "järjestelmä") rahoittamaan hallittuja toimenpiteitä vaikeuksissa olevien rajojen yli toimivien finanssilaitosten lakkauttamiseksi tai tervehdyttämiseksi silloin, kun ne voisivat uhata unionin finanssialan sisämarkkinoiden rahoitusvakautta, sekä tällaisten toimien kustannusten sisällyttämiseksi hintoihin, mikäli finanssilaitosten maksut kansallisiin vakuutustakuujärjestelmiin eivät ole riittävät. Järjestelmä olisi rahoitettava näiden laitosten suorittamalla maksuilla, järjestelmästä liikkeeseen lasketun joukkolainan avulla tai poikkeuksellisesti asianomaisten jäsenvaltioiden suorittamalla maksuilla, jotka määräytyisivät ennalta sovittujen perusteiden mukaisesti (muutettu yhteistoimintapöytäkirja). Järjestelmään suoritettujen maksujen olisi korvattava kansallisiin vakuutustakuujärjestelmiin suoritettavat maksut.*
- (22 e) *On perustettava Euroopan vakuutus- ja lisäeläkevakauserahasto rahoittamaan hallittuja toimenpiteitä vaikeuksissa olevien finanssilaitosten pelastamiseksi tai lakkauttamiseksi silloin, kun ne voisivat uhata unionin finanssialan sisämarkkinoiden rahoitusvakautta. Vakauserahasto olisi rahoitettava vakuutus- ja lisäeläkealan suorittamalla asianmukaisilla maksuilla. Rahastoon suoritettavien maksujen olisi korvattava vastaavanlaisiin kansallisiin rahastoihin suoritettavat maksut.*
- (23) Tehtävien ja vastuiden delegoiminen voi olla valvontaviranomaisten verkoston toiminnassa hyödyllinen keino vähentää valvontatehtävien päällekkäisyyttä, edistää yhteistyötä ja sujuvoittaa siten valvontaprosessia sekä keventää finanssilaitoksille koituvia rasitteita, *erityisesti niiden finanssilaitosten kohdalla, joilla ei ole unionin tason ulottuvuutta*. Sen vuoksi *tämän* asetuksen olisi tarjottava selkeä oikeusperusta tällaiselle delegoinnille. Tehtävien delegointi merkitsee sitä, että tehtävät suorittaa jokin toinen valvontaviranomainen niistä vastaavan viranomaisen sijasta, mutta vastuu valvontapäätöksistä säilyy delegoivalla viranomaisella. Vastuita delegoitaessa kansallisella valvontaviranomaisella, jolle vastuita delegoidaan, *olisi oltava* mahdollisuus päättää tietystä valvonta-asiasta omissa nimissään *vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tai* toisen kansallisen valvontaviranomaisen puolesta. Delegoinneissa olisi noudatettava sitä periaatetta, että valvontavaltaa jaetaan valvontaviranomaiselle, jolla on hyvät edellytykset toimia asiassa. Vastuita *olisi* asianmukaista jakaa uudelleen esimerkiksi sen vuoksi, että sillä voidaan saavuttaa mittakaavaan tai moninaisuuteen liittyviä etuja, valvoa ryhmittymiä yhdenmukaisesti tai hyödyntää kansallisten valvontaviranomaisten teknistä asiantuntemusta optimaalisesti. Asiaa koskevassa *unionin* lainsäädännössä voidaan määritellä tarkemmin periaatteet, joiden mukaan vastuita voidaan sopimuksesta jakaa uudelleen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi kaikin asianmukaisin keinoin helpotettava *ja valvottava* kansallisten valvontaviranomaisten välisiä delegointisopimuksia. Sille olisi ilmoitettava suunnitelluissa delegointisopimuksista etukäteen, jotta se voisi tarpeen mukaan ottaa niihin kantaa. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi huolehdittava siitä, että tällaiset sopimukset julkistetaan

keskitetysti, jotta kaikilla asianomaisilla osapuolilla olisi mahdollisuus saada niistä helposti selkeää ja ajankohtaista tietoa. **Sen olisi määriteltävä delegointiin ja delegointisopimuksiin liittyvät hyvät käytännöt ja levitettävä niitä.**

- (24) Yhteisen valvontakulttuurin luomiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä valvontakäytäntöjen lähentymistä koko **Euroopan unionissa.**
- (25) Vertaisarvioinnit ovat tehokas ja toimiva keino edistää yhdenmukaisuutta finanssivalvojen verkostossa. Sen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi luotava metodologinen perusta tällaisille arvioinneille ja tehtävä niitä säännöllisesti. Arvioinneissa ei saisi keskittyä pelkästään valvontakäytäntöjen lähentymiseen vaan myös valvontaviranomaisten kykyyn saavuttaa laadukkaita valvontatuloksia sekä toimivaltaisten viranomaisten riippumattomuuteen. **Vertaisarviointien tulokset olisi julkistettava ja parhaat käytännöt olisi määriteltävä ja myös julkistettava.**
- (26) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi aktiivisesti edistettävä **unionin** koordinoituja valvontatoimia erityisesti **unionin** finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai rahoitusjärjestelmän vakauden **varmistamiseksi**. Sen lisäksi, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annettaisiin valtuudet toimia kriisitilanteissa, sille olisi annettava yleinen koordinoititehtävä **EFVJ:ssä**. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimissa olisi kiinnitettävä erityistä huomiota kaikkien olennaisten tietojen sujuvaan kulkuun **toimivaltaisten viranomaisten** välillä.
- (27) Rahoitusvakauden turvaamiseksi olisi tunnistettava jo varhaisessa vaiheessa eri maiden ja eri alojen rajat ylittävät suuntaukset, mahdolliset riskit ja haavoittuvuudet, jotka ovat peräisin mikrotasolta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi seurattava ja arvioitava tällaisia muutoksia omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedotettava niistä säännöllisesti tai tapauskohtaisesti Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle sekä muille Euroopan valvontaviranomaisille ja **EJRK:lle**. Lisäksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi **käynnistettävä ja** koordinoitava **unionin** laajuisia stressitestejä, jotta voitaisiin arvioida finanssilaitosten kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistettava, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä. **Pystyäkseen hoitamaan tehtävänsä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi tehtävä taloudellisia analyyskejä markkinoista ja markkinoilla mahdollisesti tapahtuvien muutosten vaikutuksista.**
- (28) Finanssipalvelujen maailmanlaajuistumisen ja kansainvälisten standardien kasvavan merkityksen vuoksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi **edustettava unionia vuoropuhelussa ja yhteistyössä kolmansien maiden** valvontaviranomaisten kanssa.
- (29) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi toimittava omalla vastuualueellaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission riippumattomana neuvoa-antavana elimenä. Sillä olisi oltava mahdollisuus antaa lausuntonsa direktiivin **2006/48/EY** mukaisesta toiminnan vakauden arvioinnista sulautumien ja omistussosuuksien hankinnan yhteydessä.
- (30) Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voisi suorittaa tehtävänsä tehokkaasti, sillä

täytyisi olla oikeus pyytää kaikkia tarvitsemiaan *vakauden valvontaan liittyviä* tietoja. Finanssilaitoksille aiheutuvien ilmoitusvelvollisuuksien päällekkäisyyden välttämiseksi tiedot olisi yleensä saatava kansallisilta valvontaviranomaisilta, jotka ovat lähimpänä finanssimarkkinoita ja -laitoksia, *ja jo olemassa olevat tilastot olisi otettava huomioon*. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen *olisi viimeisenä keinonaan* kuitenkin *voitava osoittaa asianmukaisesti perusteltu pyyntö* suoraan *finanssilaitokselle* , jos kansallinen toimivaltainen viranomaisen ei toimita tai voi toimittaa niitä ajoissa. Jäsenvaltioiden viranomaiset olisi velvoitettava avustamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista sen varmistamisessa, että tällaisiin suoriin pyyntöihin vastataan. *Tässä yhteydessä yhteiset raportointimuodot ovat olennaisen tärkeitä.*

- (30 a) *Tietojenkeruuseen liittyvät toimenpiteet eivät saisi rajoittaa Euroopan tilastojärjestelmän (ESS) ja Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) oikeudellista kehystä tilastojen alalla. Tämä asetus ei näin ollen saisi rajoittaa Euroopan tilastoista 11 päivänä maaliskuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 223/2009¹ eikä Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2533/98² soveltamista.*
- (31) On olennaisen tärkeää, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ja *EJRK* tekevät tiivistä yhteistyötä, jotta *EJRK:n* toiminta ja sen varoitusten ja suositusten jälkeiset jatkotoimet olisivat täysitehoisia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja *EJRK:n* olisi *jaettava* kaikki olennaiset tiedot *keskenään*. Yksittäisiä yrityksiä koskevat tiedot olisi toimitettava ainoastaan perustellusta pyynnöstä. Saadessaan varoituksia tai suosituksia, jotka *EJRK* on osoittanut vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tai kansalliselle valvontaviranomaiselle, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi varmistettava *soveltuvat* jatkotoimet.
- (32) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi **kuultava** asianomaisia osapuolia *sääntelystandardeista*, ohjeista ja suosituksista ja annettava niille kohtuullinen mahdollisuus esittää huomautuksia ehdotetuista toimenpiteistä. *Ennen sääntelystandardi-, ohje- ja suosituluonnosten hyväksymistä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi tehtävä vaikutustenarviointi*. Tätä varten olisi tehokkuussyistä perustettava vakuutus-, jälleenvakuutus- ja lisäeläkealan osallisyhmä, joka edustaisi tasasuhteisesti *unionin* vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja lisäeläkerahastoja (tarvittaessa myös yhteisösiioittajia ja muita finanssilaitoksia, jotka käyttävät itse finanssipalveluja), *ammattiliittoja, tiedeyhteisön edustajia* sekä kuluttajia ja muita vakuutus-, jälleenvakuutus- ja lisäeläkepalvelujen pienkäyttäjiä, pk-yritykset mukaan luettuina. Vakuutus-, jälleenvakuutus- ja lisäeläkealan osallisyhmän olisi toimittava aktiivisessa vuorovaikutuksessa finanssipalvelualan muiden käyttäjäryhmien kanssa, jotka komissio on perustanut tai jotka on perustettu *unionin* lainsäädännöllä.

(32 a) *Voittoa tavoittelemattomat järjestöt ovat verrattuna alan edustajiin, joilla on paljon*

¹ EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164.

² EYVL L 318, 27.11.1998, s. 8.

määrärahoja ja hyvät yhteydet muihin, syrjässä finanssipalvelujen tulevaisuutta koskevasta keskustelusta ja sitä koskevasta päätöksentekomenettelystä. Tämä haitta olisi korvattava myöntämällä niiden edustajille riittävästi määrärahoja osallisryhmässä.

- (33) Jäsenvaltioilla on perusvastuu *koordinoidun kriisinhallinnan varmistamisesta ja rahoitusvakauden säilyttämisestä kriisitilanteissa* ja erityisesti yksittäisten vaikeuksissa olevien finanssilaitosten vakauttamisesta ja niiden ongelmien ratkaisemisesta. *Niiden toimet olisi koordinoitava tiiviisti talous- ja rahaliiton ja sen periaatteiden kanssa.* Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kriisitilanteissa tai erimielisyyksien ratkaisemiseksi toteuttamat toimenpiteet, jotka vaikuttavat finanssilaitoksen vakauteen, eivät saisi vaikuttaa *merkittävästi* jäsenvaltioiden finanssipoliittiseen vastuuseen. Olisi luotava mekanismi, jolla jäsenvaltiot voisivat vedota tähän suojalausekkeeseen ja viime kädessä saattaa asian neuvoston päätettäväksi. On asianmukaista antaa neuvostolle rooli tässä asiassa ottaen huomioon jäsenvaltioilla tässä yhteydessä olevat erityisvelvollisuudet.
- (33 a) *Komission olisi saatujen kokemusten perusteella annettava kolmen vuoden kuluessa tällaisen mekanismin perustamisesta annetun asetuksen voimaantulosta unionin tasolla selkeitä ja asianmukaisia ohjeita siitä, milloin jäsenvaltiot soveltavat suojalauseketta. Jäsenvaltioiden toteuttamaa suojalausekkeen käyttöä olisi arvioitava näiden ohjeiden pohjalta.*
- (33 b) *Jos jäsenvaltio päättää vedota suojalausekkeeseen, sen olisi ilmoitettava asiasta Euroopan parlamentille samanaikaisesti kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, neuvostolle ja komissiolle, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden erityistä vastuuta kriisitilanteissa. Lisäksi jäsenvaltion olisi esitettävä suojalausekkeeseen vetoamisen perustelut. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi määriteltävä tämän jälkeen toteutettavat toimenpiteet yhteistyössä komission kanssa.*
- (34) Päätöksentekomenettelyissään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi noudatettava menettelyjen asianmukaisuutta ja avoimuutta koskevia yhteisön sääntöjä ja yleisiä periaatteita. Niillä, joille vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset osoitetaan, on oltava täysi oikeus tulla kuulluiksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen säädökset ovat erottamaton osa *unionin* oikeutta.
- (35) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pääasiallisena päätöksentekoelimenä tulisi olla hallintoneuvosto, johon kuuluisi kunkin jäsenvaltion asianomaisen kansallisen valvontaviranomaisen pääjohtaja ja jonka puheenjohtajana toimisi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtaja. Komission, *EJRK:n*, Euroopan keskuspankin, Euroopan valvontaviranomaisen (*pankkiala*) ja *Euroopan valvontaviranomaisen (arvopaperimarkkinat)* edustajien olisi oltava mukana tarkkailijoina. Hallintoneuvoston jäsenten olisi toimittava riippumattomasti ja ainoastaan *unionin* edun mukaisesti. Yleisluonteisiin säädöksiin, jotka liittyvät esimerkiksi *sääntelystandardien*, ohjeiden ja suositusten antamiseen tai talousarviota koskeviin asioihin, *olisi* asianmukaista soveltaa määräänemmistöä koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 16 artiklassa*, kun

taas muut päätökset olisi tehtävä jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava suppean lautakunnan käsiteltäviksi.

- (35 a) *Hallintoneuvoston olisi tehtävä päätöksensä pääsääntöisesti yksinkertaisella enemmistöllä jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti. Teknisten standardien, ohjeiden ja suositusten antamiseen tai talousarviota koskeviin asioihin liittyviin säädöksiin on kuitenkin asianmukaista soveltaa määräenemmistöä koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa, Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa ja niihin liitetyssä siirtymämääräyksiä koskevassa pöytäkirjassa (N:o 36). Asiat, jotka koskevat kansallisten valvontaviranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaisemista, olisi annettava käsiteltäviksi suppealle, objektiiviselle, sellaisista jäsenistä koostuvalle lautakunnalle, jotka eivät ole erimielisyyden osapuolena olevien toimivaltaisten viranomaisten edustajia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin. Lautakunnan kokoonpanon olisi oltava riittävän tasapainoinen. Hallintoneuvoston jäsenten olisi hyväksyttävä lautakunnan tekemä päätös yksinkertaisella enemmistöllä jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti. Konsolidoivan valvontaviranomaisen tekemien päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös voitaisiin kuitenkin hylätä äänten määrävähemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.*
- (36) Johtokunnan, jonka jäseninä ovat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtaja, kansallisten valvontaviranomaisten edustajat ja komissio, olisi varmistettava, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät. Johtokunnalle olisi annettava tarvittava toimivalta, jotta se voisi muun muassa antaa ehdotukset vuosittaiseksi ja monivuotiseksi työohjelmaksi, käyttää tiettyä talousarviovaltaa, hyväksyä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman, antaa erityissäännöksiä oikeudesta tutustua asiakirjoihin ja hyväksyä vuosikertomuksen.
- (37) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen edustajana olisi oltava kokopäivätoiminen puheenjohtaja, jonka *Euroopan parlamentti* valitsee *komission järjestämän avoimen kilpailun ja sen laatiman ehdokasluettelon perusteella*. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtaminen olisi uskottava toimitusjohtajalle, jolla tulisi olla oikeus osallistua hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.
- (38) Jotta varmistettaisiin eri alojen keskinäinen johdonmukaisuus Euroopan valvontaviranomaisten toiminnassa, kyseisten viranomaisten olisi harjoitettava tiivistä koordinoitua Euroopan valvontaviranomaisten *(sekkomitea) (jäljempänä "sekkomitea") välityksellä* ja sovittava tarvittaessa yhteisistä kannoista.
■ Sekkomitean olisi *koordinoitava Euroopan kolmen valvontaviranomaisen toimintoja suhteessa finanssiryhmittymiin*. Kun on kyse säädöksistä, jotka kuuluvat myös Euroopan *valvontaviranomaisen (pankkiala)* tai Euroopan *valvontaviranomaisen (arvopaperimarkkinat)* toimivaltaan, asianomaisten

Euroopan valvontaviranomaisten olisi tarvittaessa annettava kyseiset säädökset samanaikaisesti. ***Euroopan kolmen valvontaviranomaisen puheenjohtajien olisi vuoroteltava sekakomitean puheenjohtajana 12 kuukauden toimijaksoissa. Sekakomitean puheenjohtajan olisi oltava EJRK:n varapuheenjohtaja. Sekakomitealla olisi oltava pysyvä sihteeristö, johon siirretään väliaikaisesti henkilöstöä Euroopan kolmesta valvontaviranomaisesta, jotta mahdollistetaan epävirallinen tietojen jakaminen ja Euroopan kolmen valvontaviranomaisen yhteisen toimintakulttuurin kehittäminen.***

- (39) Olisi varmistettava, että osapuolilla, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemät päätökset koskevat, on käytettävissään tarvittavat oikeussuojakeinot. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on päätöksentekovaltuudet, osapuolille olisi menettelyn tehokkuuden vuoksi myönnettävä oikeus valittaa valituslautakuntaan, jotta osapuolten oikeuksia voitaisiin suojella tehokkaasti. Tehokkuuden ja yhtenäisyyden vuoksi valituslautakunnan olisi oltava Euroopan kolmen valvontaviranomaisen yhteinen elin, joka olisi riippumaton niiden hallinto- ja sääntelyrakenteista. Valituslautakunnan päätöksistä olisi voitava valittaa Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen.
- (40) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen täydellisen itsemääräämisoikeuden ja riippumattomuuden varmistamiseksi sille olisi annettava oma talousarvio, jonka tulot olisivat suurimmaksi osaksi peräisin kansallisten valvontaviranomaisten pakollisista maksuosuuksista ja Euroopan unionin yleisestä talousarviosta. ***Unionin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle myöntämä rahoitus edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen¹ 47 kohdan mukaisesti. Unionin talousarviomenettelyä olisi noudatettava ■ . Tilintarkastustuomioistuimen olisi suoritettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilintarkastus. Kokonaistalousarvion olisi kuuluttava vastuuvapausmenettelyn piiriin.***
- (41) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen olisi sovellettava Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1073/1999². Lisäksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen olisi liityttävä Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista 25 päivänä toukokuuta 1999 tekemään toimielinten väliseen sopimukseen³.
- (42) Avointen ja läpinäkyvien työehtojen ja henkilöstön yhtäläisen kohtelun varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön olisi sovellettava Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja Euroopan yhteisöjen muuhun henkilöstöön sovellettavia palvelussuhteen ehtoja⁴.

¹ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 1.

³ EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

⁴ EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

- (43) On olennaisen tärkeää suojella liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja. ***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitetun ja verkostossa vaihdetun tiedon luottamuksellisuus*** olisi varmistettava ***tiukkojen ja tehokkaiden salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen avulla***.
- (44) Yksilön suoja henkilötietojen käsittelyn osalta kuuluu yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY¹ sekä yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001² soveltamisalaan, ja niitä sovelletaan kokonaisuudessaan tämän asetuksen mukaiseen henkilötietojen käsittelyyn.
- (45) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan avoimuuden varmistamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisiin olisi sovellettava Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30 päivänä toukokuuta 2001 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1049/2001³.
- (46) Maiden, jotka eivät ole Euroopan ***unionin*** jäseniä, olisi voitava osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työhön ***unionin*** kanssa tehtävien asianmukaisten sopimusten mukaisesti.
- (47) Tämän asetuksen tavoitteita, joita ovat sisämarkkinoiden toiminnan parantaminen varmistamalla korkeatasoinen, tehokas ja yhdenmukainen vakavaraisuusvalvonta ja sitä koskeva sääntely, vakuutuksenottajien ja muiden edunsaajien suoja, finanssimarkkinoiden eheyden, tehokkuuden ja moitteettoman toiminnan turvaaminen, rahoitusjärjestelmän vakauden ylläpito ja valvonnan kansainvälisen koordinoinnin lujittaminen, ei voida riittäväällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden vuoksi toteuttaa paremmin ***unionin*** tasolla, joten ***Euroopan unioni*** voi toteuttaa toimenpiteitä ***Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5*** artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (48) Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen saa kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean (***CEIOPS***) nykyiset tehtävät ja valtuudet, minkä vuoksi Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta 23 päivänä tammikuuta 2009 tehty komission päätös 2009/78/EY olisi kumottava ja rahoituspalveluihin, tilinpäätösraportointiin ja tilintarkastukseen liittyvien yksittäistoimien tukemiseksi toteutettavasta yhteisön ohjelmasta 16 päivänä

¹ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

² EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.

³ EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43.

syyskuuta 2009 tehtyä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöstä 716/2009/EY¹ olisi muutettava.

- (49) On aiheellista asettaa määräaika tämän asetuksen soveltamiselle, jotta varmistetaan, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on asianmukaisesti valmistautunut toiminnan aloittamiseen ja että siirtyminen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komiteasta tapahtuu sujuvasti,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

PERUSTAMINEN JA OIKEUDELLINEN ASEMA

1 artikla

Perustaminen ja toimiala

1. Tällä asetuksella perustetaan Euroopan *valvontaviranomainen (Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen)*, jäljempänä "vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen".
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii *tässä asetuksessa annetuin valtuuksin sekä* direktiivin **2009/138/EY**, direktiivin 2002/92/EY, direktiivin 2003/41/EY ja direktiivin 2002/87/EY *soveltamisalalla ja, siltä osin kuin näitä säädöksiä sovelletaan vakuutusyrityksiin ja jälleenvakuutusyrityksiin, lisäeläkkeitä tarjoaviin laitoksiin ja vakuutusedustajiin sekä niitä valvoviin toimivaltaisiin viranomaisiin, soveltuvien osin* direktiivin 2005/60/EY ja direktiivin 2002/65/EY soveltamisalalla, mukaan luettuina näihin säädöksiin perustuvat direktiivit, asetukset ja päätökset ja mahdolliset muut *lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät unionin* säädökset, joissa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle annetaan tehtäviä.
- 2 a. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii myös vakuutusyritysten, jälleenvakuutusyritysten, lisäeläkkeitä tarjoavien laitosten ja vakuutusedustajien toimialoilla, mukaan luettuina hyvää hallintotapaa, tilintarkastusta ja tilinpäätösraportointia koskevat asiat, edellyttäen että vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tällaiset toimet ovat tarpeellisia 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten tehokkaan ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.*
3. Tämän asetuksen säännökset eivät rajoita komission toimivaltaa eivätkä erityisesti sen *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan* mukaista toimivaltaa varmistaa *unionin* oikeuden noudattaminen.
4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tavoitteena on *suojella yleistä etua edistämällä rahoitusjärjestelmän lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin vakautta sekä*

¹ EUVL L 253, 25.9.2009, s. 8.

vaikuttavuutta unionin talouden ja sen kansalaisten ja yritysten kannalta. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävänä on:

- i) parantaa sisämarkkinoiden toimintaa, erityisesti varmistamalla **asianmukainen**, tehokas ja yhdenmukainen sääntely ja valvonta,

■

- iii) varmistaa finanssimarkkinoiden eheys, avoimuus, tehokkuus ja moitteeton toiminta,

■

- v) vahvistaa valvonnan kansainvälistä koordinoitua,

v a) estää sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttöä ja edistää tasapuolisia kilpailuedellytyksiä,

v b) varmistaa, että vakuutus- ja eläkeriskien ja muiden riskien ottoa säännellään ja valvotaan asianmukaisesti,

v c) edistää asiakkaiden suojaamista.

Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen auttaa varmistamaan ■ 2 kohdassa **tarkoitettujen Euroopan unionin säädösten** johdonmukaisen, tehokkaan ja tosiasiallisen soveltamisen, edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä ja antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle **sekä laatii taloudellisia analyyseja markkinoista edistääkseen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tavoitteiden saavuttamista.**

- 5. **Hoitaessaan sille tällä asetuksella annettuja tehtäviä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kiinnittää erityistä huomiota sellaisten finanssilaitosten aiheuttamiin järjestelmäriskihin, joiden kaatuminen saattaa haitata rahoitusjärjestelmän tai reaalityökalouden toimintaa.**

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimii tehtäviään hoitaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja yksinomaan unionin edun mukaisesti.

■

1 a artikla

Euroopan finanssivalvontajärjestelmä

- 1. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on osa Euroopan finanssivalvontajärjestelmää (EFVJ). EFVJ:n päätavoitteena on varmistaa, että finanssialaan sovellettavat säännöt pannaan asianmukaisesti täytäntöön, jotta säilytetään rahoitusvakaus ja varmistetaan luottamus rahoitusjärjestelmään yleensä sekä riittävä suoja**

finanssipalvelujen asiakkaille.

2. *Euroopan finanssivalvontajärjestelmä koostuu seuraavista:*
  - a) *Euroopan järjestelmäriskikomitea, kun kyseessä on asetuksessa (EJRK) ja tässä asetuksessa tarkoitettujen tehtävien suorittaminen;*
  - b) *vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen;*
  - c) *Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan pankkiviranomainen), joka perustetaan asetuksella (EU) N:o .../2010 [EPV];*
  - d) *Euroopan valvontaviranomainen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen), joka perustetaan asetuksella (EU) N:o .../2010 [EAMV];*
  - e) *Euroopan valvontaviranomainen (sekakomitea), kun kyseessä on 40–43 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittaminen (jäljempänä "sekakomitea");*
  - f) *asetuksen (EU) N:o .../2010 [EPV], asetuksen (EU) N:o .../2010 [EVLEV] ja asetuksen (EU) N:o .../2010 [EAMV] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut jäsenvaltioiden viranomaiset;*
  - g) *komissio, kun kyseessä on 7 ja 9 artiklassa tarkoitettujen tehtävien suorittaminen.*
3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä Euroopan järjestelmäriskikomitean sekä Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) ja Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa sekakomitean välityksellä varmistaen toimien johdonmukaisuuden eri alojen välillä ja laatien yhteisiä kantoja finanssiryhmittymien valvonnan ja muiden eri alojen välisten kysymysten osalta.*
4. *Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisen vilpittömän yhteistyön periaatteen mukaisesti EFVJ:n osapuolet tekevät luottamukseen ja täysimääräiseen keskinäiseen kunnioitukseen perustuvaa yhteistyötä erityisesti varmistaakseen, että niiden toisilleen toimittamat tiedot ovat tarkoituksenmukaisia ja luotettavia.*
5. *EFVJ:n osapuolina olevilla valvontaviranomaisilla on velvollisuus valvoa unionissa toimivia finanssilaitoksia 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten mukaisesti.*

1 b artikla

Vastuuvollisuus Euroopan parlamentille

Edellä 1 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettut viranomaiset vastaavat toiminnastaan Euroopan parlamentille.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) ***'finanssilaitoksilla' yrityksiä, yhteisöjä ja luonnollisia ja oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan jotakin 1 artiklan 2 kohdassa mainittua säädöstä. Direktiivin 2005/60/EY osalta 'finanssilaitoksilla' tarkoitetaan kuitenkin vain vakuutusyhtiöitä ja vakuutusedustajia siten kuin ne määritellään kyseisessä direktiivissä;***
- 2) ***'toimivaltaisilla viranomaisilla':***
  - i) ***valvontaviranomaisia siten kuin ne määritellään direktiivissä 2009/138/EY ja toimivaltaisia viranomaisia siten kuin ne määritellään direktiivissä 2003/41/EY ja 2002/92/EY;***
  - ii) ***direktiivien 2002/65/EY ja 2005/60/EY osalta viranomaisia, joilla on toimivalta varmistaa, että 1 kohdassa tarkoitettut finanssilaitokset noudattavat niille kyseisissä direktiiveissä asetettuja vaatimuksia.***

3 artikla

Oikeudellinen asema

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on ***Euroopan unionin*** elin, jolla on oikeushenkilön asema.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on kussakin jäsenvaltiossa laajin kansallisen oikeuden mukainen oikeushenkilöillä oleva oikeuskelpoisuus. Se voi erityisesti hankkia tai luovuttaa irtainta ja kiinteää omaisuutta ja esiintyä kantajana ja vastaajana oikeudenkäynneissä.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista edustaa sen puheenjohtaja.

4 artikla

Kokoonpano

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen koostuu seuraavista:

- 1) hallintoneuvosto, jonka tehtävät määritellään 28 artiklassa;

- 2) johtokunta, jonka tehtävät määritellään 32 artiklassa;
- 3) puheenjohtaja, jonka tehtävät määritellään 33 artiklassa;
- 4) toimitusjohtaja, jonka tehtävät määritellään 38 artiklassa;
- 5) 44 artiklassa tarkoitettu valituslautakunta, jonka tehtävät määritellään 46 artiklassa.

5 artikla

Päätoimipaikka

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen **päätoimipaikka** on **Frankfurtissa**.

Sillä voi olla edustus Euroopan unionin tärkeimmissä finanssikeskuksissa.

II LUKU

VAKUUTUS- JA LISÄELÄKEVIRANOMAISEN TEHTÄVÄT JA TOIMIVALTA

6 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävät ja toimivalta

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on seuraavat tehtävät:
  - a) auttaa luomaan yhteisiä, laadukkaita **teknisiä** sääntely- ja valvontastandardeja ja -käytäntöjä erityisesti antamalla lausuntoja **Euroopan unionin** toimielimille ja kehittämällä ohjeita, suosituksia ja teknisten **sääntely- ja täytäntöönpanostandardien** luonnoksia, jotka perustuvat 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettuihin säädöksiin**;
  - b) myötävaikuttaa **lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien Euroopan unionin säädösten** yhdenmukaiseen soveltamiseen erityisesti edistämällä yhteistä valvontakulttuuria, varmistamalla 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettujen säädösten** yhdenmukainen, tehokas ja tosiasiallinen soveltaminen, estämällä sääntelyn katvealueiden hyväksikäyttö, sovittamalla ja ratkaisemalla toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä, **varmistamalla finanssilaitosten tehokas ja yhdenmukainen valvonta sekä** valvontakollegioiden **yhdenmukainen toiminta** ja toteuttamalla toimia **muun muassa** kriisitilanteissa;
  - c) **edistää ja** helpottaa tehtävien ja vastuiden delegoimista **toimivaltaisten viranomaisten** välillä;

- d) tehdä tiivistä yhteistyötä EJRK:n kanssa erityisesti toimittamalla tälle tietoja, joita se tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen, ja varmistamalla asianmukaisten jatkotoimien toteuttaminen EJRK:n antamien varoitusten ja suositusten pohjalta;
- e) **järjestää ja** suorittaa toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointia, **mukaan lukien neuvonta**, valvontatulosten yhtenäisyyden lisäämiseksi;
- f) seurata ja arvioida markkinakehitystä omalla vastuualueellaan;
- f a) laatia taloudellisia markkina-analyyseja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien hoitamiseksi;**
- f b) edistää vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojaa;**
- f c) edistää sellaisten rajojen yli toimivien laitosten kriisinhallintaa, jotka saattavat aiheuttaa 12 b artiklassa tarkoitetun järjestelmäriskin, johtamalla ja toteuttamalla kaikkia näille laitoksille suunnattuja varhaisvaiheen toimenpiteitä tai kriisinvratkaisu- tai maksukyvyttömyysmenettelyjä 12 c artiklassa tarkoitetun vakuutus- ja eläkealan kriisinvratkaisuyksikkönsä kautta;**
- g) suorittaa muita tässä asetuksessa tai 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitetuissa Euroopan unionin säädöksissä** säädettyjä tehtäviä;
- g a) valvoa finanssilaitoksia, jotka eivät kuulu toimivaltaisten viranomaisten valvonnan piiriin;**
- g b) julkaista ja säännöllisesti päivittää verkkosivustollaan sen toimialaan liittyviä tietoja erityisesti rekisteröidyistä finanssilaitoksista sen omalla vastuualueella sen varmistamiseksi, että tiedot ovat helposti yleisön saatavilla;**
- g c) ottaa tarvittaessa vastatakseen Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean olemassa olevista ja keskenäisistä tehtävistä.**
2. Edellä 1 kohdassa säädettyjen tehtävien suorittamiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on tämän asetuksen mukainen toimivalta **erityisesti**
- a) laatia luonnoksia teknisiksi standardeiksi 7 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- a a) laatia luonnoksia teknisiksi täytäntöönpanostandardeiksi 7 e artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;**
- b) antaa 8 artiklan mukaisia ohjeita ja suosituksia;
- c) antaa erityistapauksissa suosituksia 9 artiklan 3 kohdan mukaisesti;
- d) tehdä **toimivaltaisille viranomaisille** osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 10 ja 11 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa;

- e) tehdä finanssilaitoksille osoitettuja yksittäisiä päätöksiä 9 artiklan 6 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa ja 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;
- f) antaa lausuntoja Euroopan parlamentille, neuvostolle tai komissiolle 19 artiklan mukaisesti;
- f a) kerätä tarvittavat tiedot finanssilaitoksista 20 artiklan mukaisesti;*
- f b) kehittää yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tuotteen ominaispiirteiden ja jakeluprosessien vaikutusta laitosten taloudelliseen tilanteeseen ja kuluttajansuojaan;*
- f c) luoda tietokanta rekisteröidyistä finanssilaitoksista sen omalla vastuualueella ja 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä yksilöidyissä tapauksissa keskitetysti;*
- f d) laatia sääntelystandardi, jossa vahvistetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimitettavat vähimmäistiedot liiketoimista ja markkinoiden toimijoista sekä se, miten tietojenkeruu on koordinoitava ja miten nykyiset kansalliset tietokannat yhdistetään, jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on aina mahdollisuus tutustua liiketoimia ja markkinoita koskeviin asiaankuuluviin ja tarvittaviin tietoihin, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen;*
- f e) suorittaa muita tässä asetuksessa tai 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa unionin säädöksissä säädettyjä tehtäviä.*
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää **unionin** laajuisesti toimiviin yrityksiin tai **unionin** laajuiseen taloudelliseen toimintaan yksinomaista toimivaltaa, joka on annettu sille 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitetuissa säädöksissä**.
- 3a. Käyttäessään 3 kohdassa tarkoitettua yksinomaista toimivaltaansa** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on asianmukaiset tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet, jotka määrittellään asiaa koskevassa lainsäädännössä, sekä mahdollisuus maksujen perintään. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii tiiviissä yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa ja hyödyntää niiden asiantuntemusta, palveluja ja valtuuksia suorittaessaan tehtäviään.**

6 a artikla

Kuluttajansuojaan ja finanssialan toimintaan liittyvät tehtävät

1. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on vakuutuksenottajien ja edunsaajien suojan edistämiseksi johtava rooli avoimuuden, selkeyden ja oikeudenmukaisuuden edistämässä finanssipalvelujen tai -tuotteiden markkinoilla koko sisämarkkinoilla myös siten, että se**

- i) kerää ja analysoi tietoja kulutuksen muutoksista ja raportoi niistä,*
  - ii) tarkastelee ja koordinoi talouslukutaitoa ja talousalan valistusta koskevia aloitteita,*
  - iii) kehittää alan koulutusvaatimuksia,*
  - iv) edistää yhteisten julkistamissääntöjen kehittämistä ja*
  - v i) arvioi saavutettavuutta, saatavuutta ja vakuutuskustannuksia kotitalouksien ja yritysten, etenkin pk-yritysten, kannalta.*
- 2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen valvoo uutta ja nykyistä finanssialan toimintaa ja voi antaa ohjeita ja suosituksia markkinoiden turvallisuuden ja vakauden sekä sääntelykäytäntöjen lähentymisen edistämiseksi.*
  - 3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös antaa varoituksia tapauksissa, joissa jokin finanssialan toiminta muodostaa vakavan uhan 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuille tavoitteille.*
  - 4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen perustaa siihen kiinteästi kuuluvan finanssi-innovaatiokomitean, johon kootaan kaikki asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset, jotta voidaan toimia koordinoitusti uuden tai innovatiivisen finanssialan toiminnan sääntelyssä ja valvonnassa sekä antaa neuvoja Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.*
  - 5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi asettaa väliaikaisen kiellon tai rajoituksen tiettyntyyppiselle finanssialan toiminnalle, joka vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden unionissa, 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä määritellyissä tapauksissa ja niissä vahvistetuin edellytyksin tai tarvittaessa kriisitilanteessa 10 artiklan mukaisesti ja siinä vahvistetuin edellytyksin. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös panna tällaisen kiellon tai rajoituksen täytäntöön hyväksymällä teknisiä sääntelystandardeja 7 artiklan mukaisesti.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tarkistaa tätä päätöstä säännöllisin, sopivin väliajoin.

7 artikla

Tekniset sääntelystandardit

- 1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat siirtää komissiolle vallan hyväksyä teknisiä sääntelystandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti, jotta voidaan varmistaa johdonmukainen harmonisointi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla. Näiden standardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä strategisia päätöksiä tai*

toimintavalintoja, ja niiden sisältöä rajoitetaan lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävillä säädöksillä, joihin ne perustuvat. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii teknisten sääntelystandardien luonnokset ja antaa ne komission hyväksyttäväksi.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei anna luonnosta komissiolle 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä vahvistetuissa määräajoissa, komissio voi hyväksyä teknisen sääntelystandardin.

- 1 a. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa tekniset sääntelystandardit komissiolle, se järjestää niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, elleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten sääntelystandardien laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää myös 22 artiklassa tarkoitetuilta osallisryhmiltä lausunnon tai neuvoa.*
- 1 b. Komissio toimittaa teknisten sääntelystandardien luonnokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle välittömästi saatuaan ne vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselta.*
- 1 c. Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisten sääntelystandardien luonnosten vastaanottamisesta, hyväksyykö se kyseiset luonnokset. Tekniset sääntelystandardit hyväksytään asetuksilla tai päätöksillä. Jos komissio ei aio hyväksyä standardia, se ilmoittaa tästä Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja esittää päätöksensä syyt.*

7 a artikla

Sääntelystandardien luonnosten hyväksymättä jättäminen tai muuttaminen

- 1. Jos komissio ei aio hyväksyä teknisten sääntelystandardien luonnoksia tai aikoo hyväksyä ne osittain tai muutettuina, se lähettää teknisten sääntelystandardien luonnokset takaisin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja ehdottaa perusteltuja muutoksia.*
- 2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kuuden viikon kuluessa muuttaa teknisten sääntelystandardien luonnoksia komission ehdottamien muutosten pohjalta ja antaa ne uudelleen komission hyväksyttäväksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle päätöksestään.*
- 3. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on eri mieltä komission päätöksestä hylätä sen alkuperäiset ehdotukset tai muuttaa niitä, Euroopan parlamentti tai neuvosto voi kutsua asiasta vastaavan komission jäsenen ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtajan kuukauden kuluessa Euroopan parlamentin asiasta vastaavan valiokunnan tai neuvoston ad hoc -kokoukseen esittelemään ja selvittämään näkemyserojaan.*

7 b artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

- 1. Siirretään komissiolle neljän vuoden ajaksi tämän asetuksen voimaantulosta lukien valta hyväksyä 7 artiklassa tarkoitettuja teknisiä sääntelystandardeja. Komissio esittää siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään kuusi kuukautta ennen neljän vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto peruuta siirtoa 7 c artiklan mukaisesti.***
- 2. Heti kun komissio on hyväksynyt teknisen sääntelystandardin, se antaa sen tiedoksi samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.***
- 3. Jäljempänä 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa vakuutus- ja lisäläkeviranomaisen puheenjohtaja ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sääntelystandardeista, jotka on hyväksytty ja joita toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet.***

7 c artikla

Teknisten sääntelystandardien vastustaminen

- 1. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat vastustaa teknistä sääntelystandardia kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun se on annettu tiedoksi. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta määräaika voidaan pidentää kolmella kuukaudella.***
- 2. Jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ilmoittaneet komissiolle, etteivät ne aio vastustaa teknistä sääntelystandardia, tekninen sääntelystandardi julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä ja se tulee voimaan ennen määräajan umpeutumista. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole määräajan päättyessä vastustanut teknistä sääntelystandardia, se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.***
- 3. Heti kun komissio on toimittanut luonnoksen, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat antaa ennakoidun ja ehdollisen lausuman siitä, etteivät ne aio vastustaa teknistä sääntelystandardia. Lausuma tulee voimaan, kun komissio hyväksyy sääntelystandardin luonnosta muuttamatta.***
- 4. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto vastustaa teknistä sääntelystandardia, se ei tule voimaan. Teknistä sääntelystandardia vastustava toimielin esittää Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 296 artiklan mukaisesti syyt, miksi se vastustaa teknistä sääntelystandardia.***

7 d artikla

Säädösvallan siirron peruuttaminen

- 1. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi peruuttaa 7 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron.*
- 2. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan säädösvallan siirto.*
- 3. Toimielin, joka on aloittanut sisäisen menettelyn päättääkseen, peruuttaako se säädösvallan siirron, pyrkii ilmoittamaan asiasta toiselle toimielimelle ja komissiolle kohtuullisessa ajassa ennen lopullisen päätöksen tekemistä sekä ilmoittaa samalla, mitä teknistä sääntelystandardia koskevaa siirrettyä säädösvaltaa mahdollinen peruuttaminen koskee.*

7 e artikla

Tekniset täytäntöönpanostandardit

- 1. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto siirtävät komissiolle vallan hyväksyä teknisiä täytäntöönpanostandardeja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti, kun oikeudellisesti sitovien unionin säädösten täytäntöönpanemiseksi tarvitaan yhdenmukaisia edellytyksiä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä erityisesti määritellyillä aloilla, sovelletaan seuraavia vaatimuksia:*
  - a) kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen laatii komissiolle toimitettavia teknisiä täytäntöönpanostandardeja edellä mainitun lainsäädännön mukaisesti, kyseisten standardien on oltava teknisiä, niihin ei saa sisältyä toimintavalintoja, ja niiden avulla voidaan vain määrittää oikeudellisesti sitovien unionin säädösten soveltamisen edellytykset;*
  - b) jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ei toimita luonnosta komissiolle 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä vahvistetuissa määräajoissa tai komission vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle 19 artiklan mukaisesti osoittamassa pyynnössä mainitussa määräajassa, komissio voi hyväksyä teknisen täytäntöönpanostandardin täytäntöönpanosäädöksellä.*
- 2. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittaa tekniset täytäntöönpanostandardit komissiolle, se järjestää tarvittaessa niitä koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä, elleivät tällaiset kuulemiset ja analyysit ole suhteettomia verrattuna kyseisten teknisten täytäntöönpanostandardien laajuuteen ja vaikutukseen tai verrattuna asian erityiseen kiireellisyyteen.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyytää myös 22 artiklassa tarkoitetulta osallisryhmältä

lausunnon tai neuvoa.

3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa teknisten täytäntöönpanostandardien luonnokset komission hyväksyttäviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 291 artiklan mukaisesti ja samanaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.*
4. *Komissio päättää kolmen kuukauden kuluessa teknisten täytäntöönstandardien luonnosten vastaanottamisesta, hyväksyykö se kyseiset luonnokset. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella. Se voi hyväksyä standardien luonnokset osittain tai muutettuina, jos Euroopan unionin etu sitä vaatii.*

Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kaikista tapauksista, joissa se hyväksyy teknisiä täytäntöönpanostandardeja muuttamalla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimittamaa teknisen täytäntöönpanostandardin luonnosta.

5. *Komissio hyväksyy standardit asetuksilla tai päätöksillä, ja ne julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.*

8 artikla

Ohjeet ja suositukset

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa *toimivaltaisille viranomaisille* tai finanssilaitoksille osoitettuja ohjeita ja suosituksia yhdenmukaisten, tehokkaiden ja toimivien valvontakäytäntöjen vahvistamiseksi EFVJ:ssä sekä *Euroopan unionin* lainsäädännön yhteisen, yhtenäisen ja johdonmukaisen soveltamisen varmistamiseksi.
  - 1 a. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen järjestää tarvittaessa ohjeita ja suosituksia koskevia avoimia julkisia kuulemisia ja analysoi niistä mahdollisesti aiheutuvia kustannuksia ja hyötyjä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää myös tarvittaessa 22 artiklassa tarkoitetuilta osallisryhmiltä lausunnon tai neuvoa. Näiden kuulemisten, analyysien, lausuntojen ja neuvojen on oltava oikeassa suhteessa ohjeiden tai suositusten laajuuteen, luonteeseen ja vaikutukseen.*
2. *Toimivaltaisten viranomaisten ja finanssilaitosten on kaikin tavoin pyrittävä noudattamaan kyseisiä ohjeita ja suosituksia. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on kahden kuukauden kuluessa ohjeen tai suosituksen antamisesta vahvistettava, että se aikoo noudattaa kyseistä ohjetta tai suositusta. Jos toimivaltainen viranomainen ei aio noudattaa sitä, sen on ilmoitettava asiasta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle ja esitettävä perusteet. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkaisee nämä perusteet.*

Jos *toimivaltainen viranomainen* ei noudata kyseisiä ohjeita tai suosituksia, *vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa tästä julkisesti.*

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tapauskohtaisesti päättää julkaista toimivaltaisen viranomaisen ilmoittamat perusteet sille, ettei se noudata ohjetta tai suositusta.

Toimivaltaiselle viranomaiselle ilmoitetaan etukäteen tällaisesta julkaisemisesta.

Jos ohjeessa tai suosituksessa niin edellytetään, finanssilaitoksien on ilmoitettava vuosittain selkeästi ja yksityiskohtaisesti, noudattavatko ne kyseistä ohjetta tai suositusta.

- 2 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ilmoittaa 28 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle, mitkä ohjeet ja suositukset se on antanut, ja kertoo, mitkä toimivaltaiset viranomaiset eivät ole noudattaneet niitä ja miten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen aikoo varmistaa, että nämä viranomaiset vastedes noudattavat sen ohjeita ja suosituksia.*

9 artikla

Unionin oikeuden rikkominen

1. Jos *toimivaltainen viranomainen* ei ole soveltanut 1 artiklan 2 kohdassa *tarkoitettuja säädöksiä, edellä 7 ja 7 e artiklan mukaisesti annetut tekniset sääntelystandardit ja tekniset täytäntöönpanostandardit mukaan luettuina, tai on soveltanut niitä mahdollisesti Euroopan unionin oikeuden vastaisesti* ja on erityisesti jättänyt varmistamatta, että finanssilaitos täyttää kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on tämän artiklan 2, 3 ja 6 kohdassa säädettyt valtuudet.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tutkia *unionin oikeuden väitettyä rikkomista tai soveltamatta jättämistä* yhden tai useamman *toimivaltaisen viranomaisen, komission, Euroopan parlamentin, neuvoston tai osallisryhmien* pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan ilmoitettuaan asiasta kyseiselle *toimivaltaiselle* viranomaiselle.
  - 2 a. Tämän *toimivaltaisen viranomaisen* on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle viipymättä kaikki tiedot, joita tämä katsoo tarvitsevansa tutkimukseensa, sanotun kuitenkin rajoittamatta 20 artiklassa vahvistettuja valtuuksia.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi viimeistään kahden kuukauden kuluttua tutkimuksensa aloittamisesta osoittaa kyseiselle *toimivaltaiselle viranomaiselle* suosituksen siitä, mihin toimiin on ryhdyttävä *unionin* oikeuden noudattamiseksi.
  - 3 a. *Toimivaltaisen viranomaisen* on kymmenen työpäivän kuluessa suosituksen vastaanottamisesta ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimista, joihin se on ryhtynyt tai aikoo ryhtyä varmistaakseen *unionin* oikeuden noudattamisen.
4. Jos *toimivaltainen viranomainen* ei ole noudattanut *unionin* oikeutta yhden kuukauden kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suosituksen vastaanottamisesta, komissio voi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ilmoitettua asiasta tai omasta aloitteestaan *antaa virallisen lausunnon*, jossa *toimivaltaista viranomaista* vaaditaan toteuttamaan toimet, joita *unionin* oikeuden noudattaminen edellyttää. *Komission virallisessa lausunnossa on otettava huomioon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen suositus.*

Komissio *antaa tällaisen virallisen lausunnon* viimeistään kolmen kuukauden kuluttua suosituksen antamisesta. Komissio voi pidentää tätä määräaikaa yhdellä kuukaudella.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja *toimivaltaiset viranomaiset* toimittavat komissiolle kaikki tarvittavat tiedot.

5. *Toimivaltaisen viranomaisen* on kymmenen työpäivän kuluessa 4 kohdassa tarkoitettua *virallisen lausunnon* vastaanottamisesta ilmoitettava komissiolle ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle toimista, joita se on toteuttanut tai aikoo toteuttaa komission *virallisen lausunnon noudattamiseksi*.
6. Jos *toimivaltainen viranomaisen* ei noudata 4 kohdassa tarkoitettua *virallista lausuntoa* kyseisessä kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa ja jos on tarpeen tasapuolisten kilpailuolosuhteiden säilyttämiseksi markkinoilla tai palauttamiseksi markkinoille taikka rahoitusjärjestelmän moitteettoman toiminnan ja eheyden varmistamiseksi saada viipymättä muutos siihen, että *virallista lausuntoa ei noudateta*, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa *tarkoitettujen säädösten* asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin *1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen säädösten nojalla*, tehdä finanssilaitoksille osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet *unionin* oikeuden mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan* mukaista komission toimivaltaa.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen on oltava komission 4 kohdan nojalla *antaman virallisen lausunnon* mukainen.

7. Päätökset, jotka tehdään 6 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia *toimivaltaisten viranomaisten* samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toteuttaessaan toimia sellaisten kysymysten osalta, joista on annettu 4 kohdan mukainen virallinen lausunto tai tehty 6 kohdan mukainen päätös, toimivaltaisten viranomaisten on noudatettava tapauksen mukaan kyseistä virallista lausuntoa tai päätöstä.

- 7 a. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ilmoittaa 28 artiklan 4 a kohdassa tarkoitettussa vuosikertomuksessa, mitkä toimivaltaiset viranomaiset ja finanssilaitokset eivät ole noudattaneet 4 ja 6 kohdassa tarkoitettuja päätöksiä.*

10 artikla

Toimet kriisitilanteissa

1. Kun on kyse epäsuotuisista muutoksista, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän

taikka sen osan vakauden *Euroopan unionissa*, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen *on aktiivisesti helpotettava ja, jos se katsotaan tarpeelliseksi, koordinoitava asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia.*

Jotta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi suorittaa tämän helpottamis- ja koordinoititehtävänsä, sille on ilmoitettava kaikista asiaankuuluvista muutoksista ja se on kutsuttava tarkkailijaksi kaikkiin asiaankuuluvien kansallisten toimivaltaisten valvontaviranomaisten asiaan liittyviin kokoontumisiin.

1 a. Komissio voi omasta aloitteestaan tai Euroopan parlamentin, neuvoston, EJRK:n tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä tehdä vakuutus- ja lisäviranomaiselle osoitetun päätöksen, jossa todetaan kriisitilanteen olemassaolo tämän asetuksen soveltamiseksi. Komissio tarkastelee tätä päätöstä uudelleen kuukausittain ja julistaa kriisitilanteen päättyneeksi heti, kun se on mahdollista.

Jos komissio toteaa kriisitilanteen olemassaolon, se tiedottaa siitä asiaankuuluvasti viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

2. Komission tehtyä *1 a kohdan* mukaisen päätöksen ja poikkeustapauksissa, joissa kansallisten viranomaisten koordinoitu toiminta on tarpeen sellaisten epäsuotuisten muutosten käsittelemiseksi, jotka voivat vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai koko rahoitusjärjestelmän taikka sen osan vakauden *Euroopan unionissa*, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä yksittäisiä päätöksiä, joissa *toimivaltaisia viranomaisia* vaaditaan toteuttamaan tarvittavat toimet 1 artiklan 2 kohdassa *tarkoitettujen säädösten* mukaisesti *tällaisten muutosten käsittelemiseksi* varmistamalla, että finanssilaitokset ja *toimivaltaiset viranomaiset* täyttävät kyseisessä lainsäädännössä asetetut vaatimukset.
3. Jos *toimivaltainen viranomainen* ei noudata 2 kohdassa tarkoitettua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä kyseisessä kohdassa vahvistetun määräajan kuluessa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi silloin, kun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen lainsäädännön asiaankuuluvat vaatimukset ovat suoraan sovellettavissa finanssilaitoksiin, tehdä finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet kyseisten *lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävien säädösten* mukaisten velvolluuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan* mukaista komission toimivaltaa.
4. Päätökset, jotka tehdään 3 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia *toimivaltaisten viranomaisten* samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden.

Toimien, joita *toimivaltaiset viranomaiset* toteuttavat 2 tai 3 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien *kysymysten* osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen

1. Jos **toimivaltainen viranomainen** on eri mieltä toisen **toimivaltaisen viranomaisen** toimeen liittyvästä menettelystä, toimen sisällöstä tai toimien puutteesta sellaisilla aloilla, joilla useamman kuin yhden jäsenvaltion **toimivaltaisten viranomaisten** on 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettujen säästösten** mukaan tehtävä yhteistyötä, koordinoitava toimintaansa tai tehtävä yhteisiä päätöksiä, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen **ryhtyy omasta aloitteestaan tai** yhden tai useamman asianomaisen **toimivaltaisen viranomaisen** pyynnöstä **johtamaan toimia, joiden tarkoituksena on** auttaa viranomaisia pääsemään sopimukseen **2–4 kohdassa** vahvistettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkin rajoittamatta 9 artiklassa vahvistettuja valtuuksia.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa määräajan **toimivaltaisten viranomaisten** väliselle sovittelulle ottaen huomioon 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa **säädöksissä** mahdollisesti asetetut määräajat sekä asian monimutkaisuuden ja kiireellisyyden. **Tässä vaiheessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii sovittelijana.**
3. Jos **toimivaltaiset viranomaiset** eivät sovitteluvaiheen päättyessä ole päässeet keskinäiseen sopimukseen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen **tekee 29 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vaikutuksiltaan kyseisiä viranomaisia sitovan, erimielisyyden ratkaisemista koskevan päätöksen, jossa kyseisiä viranomaisia vaaditaan toteuttamaan tietty toimi unionin oikeuden mukaisesti.**
4. Jos **toimivaltainen viranomainen** ei noudata vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöstä ja jättää näin ollen varmistamatta, että finanssilaitos noudattaa vaatimuksia, jotka ovat siihen 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettujen säästösten** nojalla suoraan sovellettavissa, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen **tekee** finanssilaitokselle osoitetun yksittäisen päätöksen, jossa kyseistä laitosta vaaditaan toteuttamaan toimet **unionin oikeuden** mukaisten velvollisuuksiensa noudattamiseksi, mukaan luettuna mahdollisesta käytännöstä luopuminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 258 artiklan** mukaista komission toimivaltaa.
  - 4 a. **Päätökset, jotka tehdään 4 kohdan nojalla, ovat ensisijaisia toimivaltaisten viranomaisten samasta asiasta mahdollisesti aiemmin tekemiin päätöksiin nähden. Toimien, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat 3 tai 4 kohdan nojalla tehtyjen päätösten soveltamisalaan kuuluvien tosiseikkojen osalta, on oltava kyseisten päätösten mukaisia.**
  - 4 b. **Puheenjohtaja esittää 35 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa kertomuksessa toimivaltaisten viranomaisten väliset erimielisyydet, aikaansaadut sopimukset ja erimielisyyksien ratkaisemiseksi tehdyn päätöksen.**

11 a artikla

Toimivaltaisten viranomaisten välisten erimielisyyksien ratkaiseminen toimialojen välillä

Sekakomitea ratkaisee 11 ja 42 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tämän asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa, asetuksen (EU) N:o .../2010 [EAMV] 2 artiklan 2 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o .../2010 [EPA] 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten välille mahdollisesti syntyvät toimialojen väliset erimielisyydet.

12 artikla

Valvontakollegiot

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää *ja seuraa direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettujen* valvontakollegioiden *tehokasta ja yhdenmukaista toimintaa* ja edesauttaa *unionin oikeuden* johdonmukaista soveltamista kollegioissa. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön on voitava osallistua kaikkiin toimintoihin, myös kahden tai useamman toimivaltaisen viranomaisen yhteisesti suorittamiin, paikalla tehtäviin tarkastuksiin.*
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen *johtaa valvontakollegioiden kokouksia* katsoessaan sen aiheelliseksi. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen *johtaessa kokouksia* sitä pidetään asiaa koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuna *"toimivaltaisena viranomaisena"*. *Se vastaa ainakin seuraavista tehtävistä:*
  - a) *kerää ja jakaa kaikki olennaiset tiedot toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa helpottaakseen valvontakollegioiden työtä ja perustaa keskusjärjestelmän ja hallinnoi sitä, jotta tällaiset tiedot olisivat valvontakollegioissa toimivaltaisten viranomaisten saatavilla;*
  - b) *käynnistää ja koordinoi unionin laajuisia stressitestejä, jotta voitaisiin arvioida finanssilaitosten, erityisesti 12 b artiklassa tarkoitettujen laitosten, kykyä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä, sekä varmistaa, että tällaisissa testeissä käytetään kansallisella tasolla mahdollisimman yhdenmukaisia menetelmiä;*
  - c) *suunnittelee ja johtaa valvontatoimia toiminnan jatkuvuutta koskevissa tilanteissa ja kriisitilanteissa ja myös arvioi riskit, joille finanssilaitokset altistuvat tai saattavat altistua; ja*
  - d) *valvoo toimivaltaisten viranomaisten suorittamia tehtäviä.*
- 3 a. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa 7, 7 e ja 8 artiklassa tarkoitettuja sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja, ohjeita ja suosituksia valvonnan ja valvontakollegioiden omaksumien parhaiden käytäntöjen yhdenmukaistamiseksi. Viranomaisten on hyväksyttävä kirjallisesti kunkin valvontakollegion toimintaa koskevat järjestelyt varmistaakseen, että niiden kaikkien toiminta on yhdenmukaista.*

- 3 b. *Oikeudellisesti sitovalla sovittelijan roolilla on tarkoitus antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle mahdollisuus ratkaista toimivaltaisten viranomaisten välisiä erimielisyyksiä 11 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Jos kyseinen valvontakollegio ei pääse yksimielisyyteen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tehdä valvontapäätöksiä, jotka ovat suoraan sovellettavissa kyseiseen laitokseen.*

12 a artikla

Yleiset säännökset

1. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kiinnittää erityistä huomiota ja puuttuu finanssipalvelujen keskeytymisriskihin, jotka i) johtuvat koko rahoitusjärjestelmän tai sen osien heikentymisestä ja ii) saattavat vaikuttaa huomattavan kielteisesti sisämarkkinoihin ja reaalityouteen (järjestelmäriski). Kaikenlaiset finanssialan välittäjät, markkinat ja rakenteet saattavat jossain määrin vaikuttaa järjestelmän toimivuuteen.*
2. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii yhteistyössä EJRK:n kanssa yhteiset määrälliset ja laadulliset indikaattorit (ns. riskikojelauta), jonka perusteella myönnetään 12 b artiklassa tarkoitetuille rajojen yli toimiville laitoksille valvontaluokitus. Luokitusta on tarkasteltava uudestaan säännöllisesti, jotta voidaan ottaa huomioon merkittävät muutokset laitoksen riskiprofiilissa. Valvontaluokitus on ratkaiseva osatekijä tehtäessä päätös valvoa suoraan vaikeuksissa olevaa laitosta tai puuttua sen toimintaan.*
3. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ehdottaa tarvittaessa uusia luonnoksia sääntely- ja täytäntöönpanostandardeiksi sekä ohjeita ja suosituksia 12 b artiklassa tarkoitetuille laitoksille, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja säädöksiä.*
4. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen valvoo rajojen yli toimivia laitoksia, jotka saattavat aiheuttaa 12 b artiklassa tarkoitettua järjestelmäriskin. Siinä tapauksessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii toimivaltaisten viranomaisten välityksellä.*
5. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen perustaa kriisinratkaisuyksikön, jonka tehtävänä on toteuttaa käytännössä selvästi määriteltyä kriisinhallinnan hallintomallia ja toimintatapaa varhaisvaiheen toimenpiteistä kriisinratkaisuun ja maksukyvyttömyysmenettelyyn ja johtaa näitä menettelyjä.*

12 b artikla

Mahdollisesti järjestelmäriskin aiheuttavien rajojen yli toimivien laitosten määritys

1. *Hallintoneuvosto voi EJRK:aa kuultuaan määrittää 29 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen rajojen yli toimivat laitokset, joita vakuutus- ja*

lisäeläkeviranomaisen on valvottava suoraan tai jotka sen on asetettava 12 c artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuyksikön valvontaan niiden mahdollisesti aiheuttaman järjestelmäriskin vuoksi.

- 2. Tällaisten finanssilaitosten määrittämisperusteiden on oltava yhdenmukaiset markkinoiden vakautta seuraavan elimen (FBS), IMF:n ja Kansainvälisen järjestelypankin määrittelemien perusteiden kanssa.*

12 c artikla

Kriisinratkaisuyksikkö

- 1. Kriisinratkaisuyksikkö ylläpitää rahoitusvakautta ja minimoi 12 b artiklassa tarkoitettujen vaikeuksissa olevien laitosten vaikutuksen muuhun järjestelmään ja talouteen kokonaisuudessaan sekä rajoittaa veronmaksajille aiheutuvia kustannuksia ja noudattaa työssään suhteellisuusperiaatetta ja luotonantajien hierarkiaa ja varmistaa yhtäläisen kohtelun yli valtioiden rajojen.*
- 2. Kriisinratkaisuyksikölle on annettava valtuudet täyttää 1 kohdassa säädetyt tehtävät, jotta se voi elvyttää vaikeuksissa olevia laitoksia tai päättää elinkelvottomien laitosten toiminnan lopettamisesta (ratkaisevaa moraalikadon rajoittamiseksi). Se voi muun muassa edellyttää pääoman, rahoitusomaisuuden ja liiketoimintakokonaisuuden mukauttamista sekä prosessien parantamista, nimittää tai vaihtaa johdon, suositella takuita, lainoja ja maksuvalmiusapua, myyntiä kokonaan tai osittain, kannattavan pankin/kannattamattoman pankin tai omaisuudenhoitoyhtiön luomista, vaihtaa velan osakkeiksi (asianmukaisin aliarvostuksin) tai ottaa laitoksen tilapäisesti julkiseen omistukseen.*
- 3. Kriisinratkaisuyksikön on koostuttava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallintoneuvoston nimittämistä asiantuntijoista, joilla on tietoa ja asiantuntemusta finanssilaitosten rakenneuudistuksista, toiminnan muuttamisesta voitolliseksi ja asettamisesta selvitystilaan.*

12 e artikla

Kansallisten vakuutustakuujärjestelmien eurooppalaiset puitteet

- 1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen myötävaikuttaa kansallisten vakuutustakuujärjestelmien eurooppalaisten puitteiden kehittämiseen toimimalla sille tässä asetuksessa annetun toimivallan nojalla sen varmistamiseksi, että maksut, jotka kansalliset vakuutustakuujärjestelmät vastaanottavat asiaankuuluvilta finanssilaitoksilta, mukaan lukien finanssilaitokset, jotka ovat unionin alueella mutta joiden päätoimipaikka on unionin ulkopuolella, turvaavat näiden järjestelmien riittävän rahoituksen, ja korkeatasoisen suojan turvaamiseksi kaikille vakuutuksenottajille yhdenmukaisten puitteiden mukaisesti koko unionissa.*

2. *Vakuutuskorvausjärjestelmiin sovelletaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valtuuksia hyväksyty ohjeita ja suosituksia koskevaa 8 artiklaa.*
3. *Komissio voi hyväksyä 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä määritellyjä teknisiä sääntely- ja täytäntöönpanostandardeja tämän asetuksen 7–7 d artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.*

12 f artikla

Euroopan vakuutus- ja lisäeläkealan vakausrahasto

1. *Perustetaan Euroopan vakuutus- ja lisäeläkealan vakausrahasto (jäljempänä vakausrahasto), jotta voidaan tehostaa rahoitusjärjestelmän kustannusten sisällyttämistä hintoihin, julkisten menojen täydellinen takaisinperintä mukaan luettuna, ja avustaa kriisinratkaisutoimissa, jotka koskevat vaikeuksissa olevia rajojen yli toimivia finanssilaitoksia. Yhdessä ainoassa jäsenvaltiossa toimivat finanssilaitokset voivat valita, liittyvätkö ne rahastoon. Vakausrahaston on hyväksyttävä asianmukaisia toimia, jotta avun saatavuus ei aiheuta moraalikatkoa.*
2. *Vakausrahasto rahoitetaan kaikkien 12 b artiklassa tarkoitettujen finanssilaitosten maksamilla suorilla maksuilla. Näiden maksujen on oltava oikeassa suhteessa kunkin laitoksen riskitasoon ja sen aiheuttaman järjestelmäriskin suuruuteen sekä kokonaisriskin ajallisiin vaihteluihin, jotka määritetään laitosten ns. riskikojelaudan avulla. Vaadituissa maksuissa on otettava huomioon taloudellinen tilanne laajasti tarkasteltuna ja finanssilaitosten tarve säilyttää pääomaa muita sääntely- ja liiketoimintavaatimuksia varten.*
3. *Vakausrahastoa johtaa johtokunta, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen nimittää viiden vuoden toimikaudeksi. Johtokunnan jäsenet valitaan kansallisten viranomaisten ehdottamasta henkilökunnasta. Vakausrahasto perustaa myös neuvoa-antavan komitean, johon kuuluvat vakausrahastoon osallistuvien finanssilaitosten edustajat, joilla ei ole äänivaltaa. Vakausrahaston johtokunta voi ehdottaa, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ulkoistaa rahoitusomaisuutensa hallinnoinnin hyvämaineisille laitoksille (kuten EIP:lle), ja kyseiset varat on sijoitettava turvallisiin ja likvideihin välineisiin.*
4. *Jos finanssilaitosten maksuista kertyneet varat eivät riitä ongelmien ratkaisemiseen, vakausrahasto voi lisätä varojaan laskemalla liikkeeseen joukkolainan tai muiden rahoituskeinojen avulla.*

13 artikla

Tehtävien ja vastuiden delegoiminen

1. *Toimivaltaiset viranomaiset* voivat delegoida tehtäviä ja vastuita *vakuutus- ja*

lisäeläkeviranomaiselle tai muille toimivaltaisille viranomaisille delegoinnin vastaanottajan suostumuksella ja tässä artiklassa säädetyn edellytyksin. Jäsenvaltiot voivat vahvistaa vastuiden delegointiin liittyviä erityisjärjestelyitä, joita on noudatettava ennen kuin niiden toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tällaisia sopimuksia, ja ne voivat rajoittaa delegoinnin laajuuden siihen, mikä on tarpeen rajojen yli toimivien finanssilaitosten tai -ryhmittymien tehokkaan valvonnan kannalta.

2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen **kannustaa ja** helpottaa tehtävien ja vastuiden delegoimista **toimivaltaisten viranomaisten** välillä yksilöimällä tehtävät ja vastuut, jotka voidaan delegoida tai suorittaa yhdessä, sekä edistämällä parhaita toimintatapoja.
- 2 a. **Vastuiden delegoinnin on johdettava 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä säädetyn toimivallan uudelleenjakoon. Delegoituihin vastuisiin liittyvä menettely, täytäntöönpano sekä hallinnollinen ja oikeudellinen valvonta määräytyy sen viranomaisen lain mukaan, jolle vastuut on delegoitu.**
3. **Toimivaltaisten viranomaisten** on ilmoitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle delegointisopimuksista, jotka ne aikovat tehdä. Niiden on pantava sopimukset täytäntöön aikaisintaan kuukauden kuluttua siitä, kun niistä on ilmoitettu vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen voi antaa suunnitellusta sopimuksesta lausunnon yhden kuukauden kuluessa siitä, kun sopimus on annettu sille tiedoksi.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen julkistaa **toimivaltaisten viranomaisten** tekemät delegointisopimukset sopivalla tavalla varmistaakseen, että niistä tiedotetaan asianmukaisesti kaikille asianomaisille osapuolille.

14 artikla

Yhteinen valvontakulttuuri

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen osallistuu aktiivisesti yhteisen eurooppalaisen valvontakulttuurin ja yhtenäisten valvontakäytäntöjen rakentamiseen sekä yhdenmukaisten menettelyjen ja yhtenäisten lähestymistapojen varmistamiseen koko **Euroopan unionissa** ja suorittaa ainakin seuraavat toimet:
  - a) antaa **toimivaltaisille viranomaisille** lausuntoja;
  - b) edistää tehokasta kahdenvälistä ja monenvälistä tietojenvaihtoja **toimivaltaisten viranomaisten** keskuudessa noudattaen sovellettavia luottamuksellisuutta ja tietosuoja koskevia säännöksiä, jotka on annettu asiaa koskevassa **Euroopan unionin** lainsäädännössä;
  - c) osallistuu korkealuokkaisten ja yhdenmukaisten valvontastandardien kehittämiseen, raportointistandardit mukaan luettuina, **sekä 1 artiklan 2 a**

kohdassa tarkoitettujen kansainvälisten tilinpitostandardien kehittämiseen;

- d) tarkastelee komission hyväksymien teknisten *sääntely- ja täytäntöönpanostandardien* sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen antamien ohjeiden ja suositusten soveltamista ja ehdottaa tarvittaessa muutoksia;
  - e) laatii alakohtaisia ja monialaisia koulutusohjelmia, helpottaa henkilöstövaihtoa ja kannustaa *toimivaltaisia viranomaisia* hyödyntämään paremmin väliaikaisia henkilöstösiirtoja ja muita välineitä.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi tarvittaessa kehittää uusia käytännön välineitä ja lähentämiskeinoja, joilla edistetään yhteisten lähestymistapojen ja käytäntöjen noudattamista valvonnassa.

15 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten vertaisarviointi

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen *järjestää ja* suorittaa säännöllisesti *toimivaltaisten viranomaisten* joidenkin tai kaikkien toimien vertaisarviointeja, jotta valvontatuloksista saataisiin entistä yhtenäisempiä. Tätä varten vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kehittää menetelmiä, joiden avulla arvioinnin kohteena olevia viranomaisia voidaan arvioida ja verrata toisiinsa puolueettomalla tavalla. *Vertaisarviointeja suoritettaessa on otettava huomioon kyseistä toimivaltaista viranomaista koskevat olemassa olevat tiedot ja arvioinnit.*
2. Vertaisarvioinnissa on arvioitava ainakin seuraavia seikkoja:
  - a) toimivaltaisen viranomaisen resurssien *ja hallinnointijärjestelyjen* riittävyys ottaen erityisesti huomioon *7–7 e artiklassa tarkoitettujen teknisten sääntely- ja täytäntöönpanostandardien ja* 1 artiklan 2 kohdassa *tarkoitettujen säädösten* tehokas soveltaminen ja kyky vastata markkinakehitykseen;
  - b) *unionin* oikeuden soveltamisessa ja valvontakäytännössä saavutettu lähentyminen, joka käsittää myös 7 ja 8 artiklan nojalla annetut tekniset *sääntely- ja täytäntöönpanostandardit*, ohjeet ja suositukset, sekä se, missä määrin kyseisellä valvontakäytännöllä saavutetaan *unionin* oikeudessa asetetut tavoitteet;
  - c) joidenkin *toimivaltaisten viranomaisten* kehittämät hyvät toimintatavat, joita muiden *toimivaltaisten viranomaisten* mahdollisesti kannattaisi omaksua;
  - d) *unionin oikeutta sovellettaessa hyväksytyjen säännösten täytäntöönpanon lähentymisessä saavutettu edistys ja lähentymisen tehokkuus, mukaan lukien vastuussa olevien henkilöiden suhteen toteutetut hallinnolliset menettelyt ja seuraamukset silloin, kun säännöksiä ei ole noudatettu.*
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa vertaisarvioinnin perusteella kyseisille

toimivaltaisille viranomaisille 8 artiklassa tarkoitettuja ohjeita ja suosituksia. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa vertaisarvioinnin tulokset huomioon kehittäessään 7–7 e artiklassa tarkoitettuja luonnoksia teknisiksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardeiksi. Toimivaltaisten viranomaisten on pyrittävä noudattamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen neuvoja. Jos toimivaltainen viranomainen ei noudata kyseisiä neuvoja, sen on ilmoitettava perusteensa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen asettaa vertaisarviointien perusteella määritettävät parhaat käytännöt julkisesti saataville. Vertaisarviointien kaikki muut tulokset voidaan julkaista vertaisarvioinnin kohteena olevan toimivaltaisen viranomaisen suostumuksella.

16 artikla

Koordinointitehtävä

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimii yleisenä koordinoijana **toimivaltaisten viranomaisten** välillä muun muassa silloin, kun epäsuotuisat muutokset voivat vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai rahoitusjärjestelmän vakauden **Euroopan unionissa**.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen edistää **Euroopan unionin** koordinoitua toimintaa muun muassa
  - 1) helpottamalla **toimivaltaisten viranomaisten** välistä tietojenvaihtoa;
  - 2) määrittämällä sellaisten tietojen laajuuden, joiden tulisi olla kaikkien asianomaisten **toimivaltaisten viranomaisten** saatavilla, ja varmistamalla **mahdollisuuksien mukaan ja tarvittaessa** kyseisten tietojen luotettavuuden;
  - 3) toimimalla **neuvoa-antavana** sovittelijana toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä tai omasta aloitteestaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta 11 artiklan soveltamista;
  - 4) ilmoittamalla viipymättä EJRK:lle mahdollisista kriisitilanteista;
- 4 a) **toteuttamalla kaikki tarvittavat toimet helpottaakseen toimivaltaisten viranomaisten toiminnan koordinointia tilanteissa, joissa muutokset saattavat vaarantaa finanssimarkkinoiden toiminnan;**
- 4 b) **kokoamalla keskitetyksi tiedot, jotka liittyvät useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimintaa harjoittavien laitosten sääntelyn edellyttämään raportointiin ja jotka vastaanotetaan toimivaltaisilta viranomaisilta 12 ja 20 artiklan mukaisesti. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen jakaa nämä tiedot muiden toimivaltaisten viranomaisten kanssa.**

17 artikla

Markkinakehityksen arvioiminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen seuraa ja arvioi markkinakehitystä omalla vastuualueellaan ja tarvittaessa tiedottaa mikrotason vakavaraisuusvalvonnan keskeisistä kehityssuuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista Euroopan *valvontaviranomaiselle (Euroopan pankkiviranomainen)* Euroopan *valvontaviranomaiselle (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen)* ja EJRK:lle sekä Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. ***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sisällyttää arvioonsa taloudellisen analyysin markkinoista, joilla finanssilaitokset toimivat, ja markkinoiden mahdollisten muutosten vaikutuksista niihin.***
  - 1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käynnistää ja koordinoi yhteistyössä EJRK:n kanssa ***unionin*** laajuisia arviointeja finanssilaitosten kyvystä kestää epäsuotuisaa markkinakehitystä. Tätä varten se kehittää ***toimivaltaisten viranomaisten*** sovellettaviksi
    - a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan talousskenaarioiden vaikutusta jonkin laitoksen taloudelliseen tilanteeseen;
    - b) yhteisiä lähestymistapoja, joita noudattamalla ilmoitetaan tuloksista, joita on saatu näistä finanssilaitosten kestokyvyn arvioinneista;
  - b a) yhteisiä menetelmiä, joilla arvioidaan tiettyjen tuotteiden tai jakeluprosessien vaikutusta laitoksen taloudelliseen tilanteeseen, vakuutuksenottajiin ja edunsaajiin ja kuluttajille tiedottamiseen.***
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen antaa vähintään kerran vuodessa ja tarvittaessa useammin Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja EJRK:lle arviointeja omalla vastuualueellaan esiintyvistä suuntauksista, mahdollisista riskeistä ja haavoittuvuuksista, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksessa (EU) N:o .../... [EJRK] säädettyjä EJRK:n tehtäviä.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen sisällyttää näihin arviointeihin suurimpien riskien ja haavoittuvuuksien luokittelun ja suosittaa tarvittaessa ennalta ehkäiseviä tai korjaavia toimia.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa Euroopan *valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen)* ja Euroopan *valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen)* kanssa ***sekakomitean välityksellä*** tekemällään tiiviillä yhteistyöllä, että eri aloja koskevat muutokset, riskit ja haavoittuvuudet otetaan asiaankuuluvalla tavalla huomioon.

18 artikla

Kansainväliset suhteet

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi kehittää yhteyksiä **ja** tehdä hallinnollisia järjestelyjä **kolmansien maiden valvontaviranomaisten**, kansainvälisten järjestöjen ja kolmansien maiden hallintojen kanssa, **sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden toimivaltaa. Näistä järjestelyistä ei seuraa oikeudellisia velvoitteita Euroopan unionille ja sen jäsenvaltioille, eivätkä ne estä jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia tekemästä kahden- tai monenvälisiä järjestelyjä kolmansien maiden kanssa.**
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen osallistuu kolmansien maiden valvontajärjestelmiä koskevien vastaavuuspäätösten valmisteluun 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettujen säädösten** mukaisesti.
3. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen esittää 28 artiklan 4 a kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa hallinnolliset järjestelyt ja vastaavat päätökset, joista on sovittu kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden hallintojen kanssa, sekä vastaavuuspäätösten valmisteluun osallistumisen.**

19 artikla

Muut tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä taikka omasta aloitteestaan antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle lausuntoja kaikista vastuualueeseensa kuuluvista kysymyksistä.
  - 1 a. **Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ole esittänyt luonnosta tekniseksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardiksi 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetetussa määräajassa tai jos määräaika ei ole asetettu, komissio voi pyytää tällaista luonnosta ja asettaa sen esittämisen määräajan.**

Ottaen huomioon asian kiireellisyyden komissio voi pyytää, että luonnos tekniseksi sääntely- tai täytäntöönpanostandardiksi esitetään ennen 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa säädöksissä asetettua määräaika. Komissio esittää tällöin asianmukaiset perustelut.

2. Kun on kyse sulautumiin ja omistusosuuksien hankintaan liittyvistä toiminnan vakauden arvioinneista, jotka kuuluvat **direktiivin 2009/138/EY** soveltamisalaan **ja jotka tuon direktiivin mukaan edellyttävät kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten välistä kuulemistä**, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi, **jos yksi näistä toimivaltaisista viranomaisista sitä pyytää**, antaa ja julkistaa lausunnon toiminnan vakauden arvioinnista. **Lausunto on annettava viipymättä ja joka tapauksessa ennen direktiivin 2009/138/EY mukaisen arviointiajan päättymistä. Jäljempänä olevaa 20 artiklaa sovelletaan aloihin, joilta vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi antaa lausunnon.**

20 artikla

Tietojen kerääminen

1. Jäsenvaltioiden **toimivaltaisten viranomaisten** on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä toimitettava sille kaikki tiedot, joita se tarvitsee tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen, **edellyttäen että pyynnön vastaanottaneella viranomaisella on laillinen pääsy asiaankuuluviin tietoihin ja että pyyntö on tarpeellinen kyseisen tehtävän luonteeseen nähden.**
  - 1 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi myös pyytää, että tietoja toimitetaan säännöllisin väliajoin. **Näissä pyynnöissä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä yhteisiä raportointimuotoja.**
  - 1 b. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen asianmukaisesti perustellun pyynnön perusteella antaa kaikki tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta toimivaltainen viranomainen voi hoitaa tehtävänsä alakohtaisessa lainsäädännössä ja 56 artiklassa säädettyä salassapitovelvollisuutta noudattaen.**
  - 1 c. **Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pyytää tämän artiklan mukaisesti tietoja ja jotta voidaan välttää ilmoitusvelvoitteiden päällekkäisyys, sen on ensin otettava huomioon Euroopan tilastojärjestelmän ja EKPJ:n tuottamat, jakamat ja laatimat asiaankuuluvat jo olemassa olevat tilastot.**
2. Jos tietoja ei ole saatavilla tai jäsenvaltioiden **toimivaltaiset viranomaiset** eivät anna niitä ajoissa saataville, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi osoittaa **asianmukaisesti** perustellun pyynnön **asianomaisen jäsenvaltion muille valvontaviranomaisille, valtiovarainministeriölle, jos tällä on käytettävissään vakavaraisuutta koskevia tietoja, keskuspankille tai tilastoviranomaiselle.**
  - 2 a. **Jos tietoja ei ole saatavilla tai niitä ei ole ajoissa saatavilla 1 tai 2 kohdan mukaisesti, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi osoittaa asianmukaisesti perustellun pyynnön suoraan asianomaisille finanssilaitoksille. Perustellussa pyynnössä on selitettävä, miksi näitä yksittäisiä finanssilaitoksia koskevat tiedot ovat tarpeellisia.**

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on ilmoitettava pyynnöistä asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille 2 ja 2 a kohdan mukaisesti.

Toimivaltaisten viranomaisten on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen pyynnöstä avustettava sitä tällaisten tietojen keräämisessä.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi käyttää **tämän artiklan nojalla** saamiaan luottamuksellisia tietoja ainoastaan tässä asetuksessa sille osoitettujen tehtävien suorittamiseen.

21 artikla

Suhde EJRK:aan

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee *tiivistä ja säännöllistä* yhteistyötä EJRK:n kanssa.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toimittaa EJRK:lle säännöllisesti ajantasaisia tietoja, joita EJRK tarvitsee tehtäviensä suorittamiseen. EJRK:n tehtäviensä suorittamiseen tarvitsemat tiedot, jotka eivät ole tiivistelmän tai koosteen muodossa, on toimitettava sille perustellusta pyynnöstä viipymättä asetuksen (EU) N:o .../... [EJRK] [15] artiklan mukaisesti. *Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ottaa yhteistyössä EJRK:n kanssa käyttöön asianmukaisia sisäisiä menettelyjä erityisesti yksittäisiä finanssilaitoksia koskevien luottamuksellisten tietojen siirtoa varten.*
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen varmistaa 4 ja 5 kohdan mukaisesti, että asetuksen (EU) N:o .../... [EJRK] [16] artiklassa tarkoitettujen EJRK:n varoitusten ja suositusten pohjalta toteutetaan asianmukaiset jatkotoimet.
4. Saadessaan EJRK:lta itselleen osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen kutsuu hallintoneuvoston viipymättä koolle ja arvioi, miten kyseinen varoitus tai suositus vaikuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien suorittamiseen.

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen päättää asianmukaisella päätöksentekomenettelyllä, mitä toimia sen on toteutettava sille tällä asetuksella myönnettyillä valtuuksilla varoituksissa tai suosituksissa yksilöityjen kysymysten ratkaisemiseksi.

Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen ei ryhdy suosituksen perusteella toimiin, sen on perusteltava *Euroopan parlamentille, neuvostolle ja* EJRK:lle, minkä vuoksi se jättää toimet toteuttamatta.

5. Saatuaan EJRK:lta toimivaltaiselle *viranomaiselle* osoitetun varoituksen tai suosituksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää tarvittaessa sille tällä asetuksella myönnettyjä valtuuksia varmistaakseen, että jatkotoimet toteutetaan ajoissa.

Jos viranomainen, jolle EJRK:n suositus on osoitettu, ei aio noudattaa sitä, sen on perusteltava hallintoneuvostolle, miksi se ei ryhdy toimiin, ja neuvoteltava tästä hallintoneuvoston kanssa.

Toimivaltaisen viranomaisen on otettava hallintoneuvoston näkemykset asianmukaisesti huomioon ilmoittaessaan asiasta *neuvostolle ja* EJRK:lle asetuksen (EU) N:o .../... [EJRK] [17] artiklan mukaisesti.

6. Hoitaessaan tässä asetuksessa säädettyjä tehtäviään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on otettava EJRK:n varoitukset ja suositukset tarkoin huomioon.

22 artikla

Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmä ja lisäeläkealan osallisryhmä

1. Perustetaan vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmä ja lisäeläkealan osallisryhmä ("**osallisryhmät**") sidosryhmien **kuulemisen helpottamiseksi** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtävien kannalta keskeisillä aloilla. **Osallisryhmiä kuullaan toimista, jotka toteutetaan teknisiä sääntelystandardeja ja teknisiä täytäntöönpanostandardeja koskevan 7 artiklan mukaisesti sekä, siltä osin kuin ne eivät koske yksittäisiä finanssilaitoksia, ohjeita ja suosituksia koskevan 8 artiklan mukaisesti. Jos toimiin on ryhdyttävä kiireesti eikä kuuleminen ole mahdollista, osallisryhmille ilmoitetaan asiasta mahdollisimman pian.**

Osallisryhmät kokoontuvat vähintään neljä kertaa vuodessa samaan aikaan ja samassa paikassa ja ilmoittavat toisilleen keskusteltavista asioista, joista ei keskustella yhdessä.

Yhden osallisryhmän jäsen voi olla myös toisen osallisryhmän jäsen.

2. Vakuutus- ja jälleenvakuutusalan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhtaisesti **unionissa toimivia** vakuutus- ja jälleenvakuutusyrityksiä ja **vakuutusedustajia**, niiden työntekijöitä sekä kuluttajia, vakuutus- ja jälleenvakuutuspalvelujen käyttäjiä ja **pk-yritysten edustajia**. **Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on oltava finanssilaitosten edustajia ja heistä kolmen vakuutus- tai jälleenvakuutusosuoskuntien ja keskinäisten vakuutus- tai jälleenvakuutusyritysten edustajia.**
- 2 a. **Lisäeläkealan osallisryhmässä on 30 jäsentä, jotka edustavat tasasuhtaisesti unionissa toimivia lisäeläkelaitoksia, niiden työntekijöiden edustajia sekä kuluttajia, lisäeläkepalvelujen käyttäjiä ja pk-yritysten edustajia. Jäsenistä vähintään viiden on oltava tiedeyhteisön johtavia riippumattomia edustajia. Jäsenistä kymmenen on edustettava finanssilaitoksia.**
3. **Osallisryhmien** jäsenet nimittää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallintoneuvosto asianomaisten sidosryhmien ehdotusten perusteella. Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa mahdollisimman pitkälle, että sidosryhmien maantieteellinen ja **sukupuoleen liittyvä** jakauma ja edustus ovat koko **Euroopan unionin** kannalta asianmukaisia.

Tehdessään päätöstään hallintoneuvosto varmistaa, että kaikki jäsenet, jotka eivät edusta ammattimaisia markkinatoimijoita tai heidän palveluksessaan olevia työntekijöitä, ilmoittavat mahdolliset eturistiriidat.

- 3 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen **toimittaa kaikki tarvittavat tiedot ja** varmistaa riittävien sihteeripalvelujen tarjoamisen **osallisryhmille. Voittoa tavoittelemattomia järjestöjä edustavien osallisryhmän jäsenten matkakulut on korvattava asianmukaisesti. Osallisryhmät voivat perustaa teknisiä kysymyksiä käsitteleviä työryhmiä.**
4. **Osallisryhmien** jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta, jonka jälkeen järjestetään uusi valintamenettely.

Jäsenenä voi olla kaksi peräkkäistä toimikautta.

5. **Osallisryhmät voivat** antaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle lausuntoja ja neuvoja mistä tahansa asiasta, joka liittyy **erityisesti 7–7 f, 8, 14, 15 ja 17 artiklassa** yksilöityihin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtäviin.
6. **Osallisryhmät vahvistavat** työjärjestyksensä **jäsentensä kahden kolmasosan enemmistön hyväksynnällä**.
7. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen julkistaa **osallisryhmien** lausunnot ja neuvot sekä niiden kuulemisesta saadut tulokset.

23 artikla

Takeet

1. **■** Jos jäsenvaltio katsoo, että **10 artiklan 2 kohdan tai** 11 artiklan nojalla tehty päätös vaikuttaa **suoraan tai merkittäväällä tavalla** sen finanssipoliittiseen vastuuseen, **sen on ilmoitettava asiasta** vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle, komissiolle **ja Euroopan parlamentille kymmenen työpäivän** kuluessa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen ilmoittamisesta toimivaltaiselle viranomaiselle **■**. Ilmoituksessaan jäsenvaltion on perusteltava, minkä vuoksi päätös vaikuttaa sen finanssipoliittiseen vastuuseen, ja **esitettävä vaikutustenarviointi siitä, missä määrin** se siihen vaikuttaa.
2. **Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on yhden kuukauden kuluessa jäsenvaltion ilmoituksesta ilmoitettava jäsenvaltiolle, aikooko vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pysyä päätöksessään, muuttaa sitä tai kumota sen.**
3. **Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen pysyy päätöksessään tai muuttaa sitä, neuvosto päättää siitä, pidetäänkö vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätös voimassa vai kumotaanko se. Päätös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen pitämisestä voimassa tehdään jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä. Päätös vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen kumoamisesta tehdään määräenemmistöllä. Kummassakaan tapauksessa ei oteta huomioon niiden jäsenten ääniä, joita asia koskee.**
- 3 a. Jos neuvosto ei tee päätöstä kymmenen työpäivän kuluessa, **kun kyseessä on 10 artikla, ja yhden kuukauden kuluessa, kun kyseessä on 11 artikla**, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksen katsotaan olevan voimassa.
- 3 b. **Jos 10 artiklan nojalla tehty päätös johtaa 12 d tai 12 e artiklan mukaisesti perustetun rahaston käyttämiseen, jäsenvaltiot eivät voi kehottaa neuvostoa pitämään voimassa tai kumoamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemää päätöstä.**

24 artikla

Päätöksentekomenettelyt

1. Ennen kuin vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee **tämän asetuksen** mukaisia päätöksiä, se ilmoittaa kulloisenkin päätöksen **nimetylle** kohteelle aikomuksestaan tehdä päätös ja asettaa määräajan, jonka kuluessa päätöksen kohde voi esittää näkemyksensä asiasta, ottaen tarkasti huomioon asian kiireellisyden, **monimutkaisuuden ja mahdolliset seuraukset. Tämä koskee soveltuvin osin 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja suosituksia.**
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökset on perusteltava.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätösten kohteille on ilmoitettava oikeussuojakeinoista, jotka ovat tämän asetuksen mukaan käytettävissä.
4. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on tehnyt 10 artiklan 2 tai 3 kohdan mukaisen päätöksen, sen on tarkasteltava kyseistä päätöstä uudelleen sopivin väliajoin.
5. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 9, 10 ja 11 artiklan nojalla tekemät päätökset julkistetaan, ja niissä ilmoitetaan kyseisen **toimivaltaisen viranomaisen** tai finanssilaitoksen nimi ja päätöksen pääasiallinen sisältö, **paitsi jos julkistaminen olisi ristiriidassa finanssilaitosten perusteltujen, liikesalaisuuksien suojelemista koskevien etujen huomioonottamisen kanssa tai jos se voisi vakavasti vaarantaa finanssimarkkinoiden moitteettoman toiminnan ja eheyden tai Euroopan unionin koko rahoitusjärjestelmän tai sen osan vakauden.**

III LUKU

ORGANISAATIO

1 JAKSO

HALLINTONEUVOSTO

25 artikla

Kokoonpano

1. Hallintoneuvoston kokoonpano on seuraava:
  - a) puheenjohtaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
  - b) kustakin jäsenvaltiosta **2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen finanssilaitosten valvonnasta vastaavan kansallisen viranomaisen** pääjohtaja, **jonka on osallistuttava kokouksiin henkilökohtaisesti vähintään kaksi kertaa vuodessa;**
  - c) komission edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;

- d) EJRK:n edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin;
- f) kummankin muun Euroopan valvontaviranomaisen edustaja, joka ei osallistu äänestyksiin.

1 a. Hallintoneuvosto kutsuu osallisryhmät kokouksiin säännöllisesti ja vähintään kaksi kertaa vuodessa.

2. Kunkin **toimivaltaisen viranomaisen** vastuulla ■ on nimetä henkilöstöstään ■ korkean tason varajäsen, joka voi toimia 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun hallintoneuvoston jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

2 a. Niissä jäsenvaltioissa, joissa on useampi kuin yksi viranomainen, jonka toimivaltaan kuuluu tämän asetuksen mukainen valvonta, kyseiset viranomaiset päättävät keskenään, miten edustaminen toteutetaan, mukaan lukien 29 artiklan mukaiset äänet.

3. Hallintoneuvosto voi sallia tarkkailijoiden läsnäolon.

Toimitusjohtaja voi osallistua hallintoneuvoston kokouksiin ilman äänioikeutta.

26 artikla

Sisäiset komiteat ja lautakunnat

1. Hallintoneuvosto voi perustaa sisäisiä komiteoita tai lautakuntia hallintoneuvostolle annettuja erityistehtäviä varten ja voi delegoida tiettyjä selkeästi määriteltyjä tehtäviä ja päätöksiä sisäisille komiteoille tai lautakunnille, johtokunnalle tai puheenjohtajalle.
2. Sovellettaessa 11 artiklaa hallintoneuvosto kutsuu koolle **riippumattoman** lautakunnan, **jonka kokoonpano on tasapuolinen ja** joka koostuu hallintoneuvoston puheenjohtajasta ja kahdesta jäsenestä, jotka eivät edusta erimielisyyden osapuolina olevia **toimivaltaisia viranomaisia ja joilla ei ole omaa etua valvottavanaan tai suoraa kytköstä kyseisiin toimivaltaisiin viranomaisiin**, helpottamaan erimielisyyden **puolueetonta** ratkaisemista.
- 2 a. Jollei 11 artiklan 2 kohdasta muuta johdu, lautakunta esittää lopullisen päätöksen hallintoneuvoston hyväksyttäväksi 29 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.**
- 2 b. Hallintoneuvosto vahvistaa 2 kohdassa tarkoitetun lautakunnan työjärjestyksen.**

27 artikla

Riippumattomuus

- 1.** Hallintoneuvoston puheenjohtaja ja äänivaltaiset jäsenet toimivat heille tässä

asetuksessa annettuja tehtäviä suorittaessaan riippumattomasti, puolueettomasti ja **yksinomaan koko unionin** yleisen edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita **unionin** toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä.

2. **Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan hallintoneuvoston jäseniin heidän hoitaessaan tehtäviään.**

28 artikla

Tehtävät

1. Hallintoneuvosto ohjaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työtä ja vastaa II luvussa tarkoitettujen päätösten tekemisestä.
2. Hallintoneuvosto antaa II luvussa tarkoitetut lausunnot, suositukset ja neuvot sekä tekee kyseisessä luvussa tarkoitetut päätökset.
3. Hallintoneuvosto nimittää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen puheenjohtajan.
4. Hallintoneuvosto hyväksyy ennen kunkin vuoden 30 päivää syyskuuta johtokunnan ehdotuksen perusteella vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavan vuoden työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja kyseinen työohjelma julkistetaan.

- 4 a. **Hallintoneuvosto hyväksyy johtokunnan ehdotuksen perusteella 38 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun kertomusluonnoksen pohjalta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaa ja puheenjohtajan tehtäviä koskevan vuosikertomuksen ja toimittaa sen kunakin vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle. Kertomus julkistetaan.**

5. Hallintoneuvosto hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen monivuotisen työohjelman ja antaa sen tiedoksi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle.

Monivuotisen työohjelman hyväksyminen ei vaikuta vuosittaiseen talousarviomenettelyyn, ja työohjelma julkistetaan.

6. Hallintoneuvosto hyväksyy **talousarvion** 49 artiklan mukaisesti.
7. Hallintoneuvostolla on puheenjohtajaan ja toimitusjohtajaan nähden kurinpidollinen toimivalta, ja se voi erottaa puheenjohtajan 33 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja toimitusjohtajan 36 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

1. ■ Hallintoneuvoston päätökset tehdään *sen* jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä *jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti*.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hallintoneuvosto tekee päätökset 7 ja 8 artiklassa yksilöityjen säädösten sekä VI luvun mukaisten toimenpiteiden ja päätösten osalta jäsentensä määräenemmistöllä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa.

Kun 11 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta on kyse konsolidoivan valvontaviranomaisen päätöksestä, lautakunnan ehdottamaa päätöstä pidetään hyväksyttynä, jos se hyväksytään yksinkertaisella enemmistöllä, paitsi jos äänten määrävähemmistöä, sellaisena kuin se on määritelty Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 16 artiklan 4 kohdassa ja Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, siirtymämääräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklassa, edustavat jäsenet hylkäävät päätöksen.

Kaikkien muiden 11 artiklan 3 kohdan mukaisten päätösten osalta lautakunnan ehdottama päätös hyväksytään hallintoneuvoston jäsenten yksinkertaisella enemmistöllä jäsen ja ääni -periaatteen mukaisesti.

2. Puheenjohtaja kutsuu hallintoneuvoston koolle omasta aloitteestaan tai kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa hallintoneuvoston kokouksia.
3. Hallintoneuvosto vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
4. Työjärjestyksessä vahvistetaan yksityiskohtaiset äänestyssäännöt ja tarvittaessa myös päätösvaltaisuutta koskevat säännöt. Äänioikeudettomat jäsenet ja tarkkailijat eivät, puheenjohtajaa ja toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, osallistu hallintoneuvostossa yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, jollei 61 artiklassa tai 1 artiklan 2 kohdassa *tarkoitetuissa säädöksissä* toisin säädetä.

2 JAKSO

JOHTOKUNTA

30 artikla

Kokoonpano

1. Johtokuntaan kuuluvat puheenjohtaja ■ ja *kuusi muuta hallintoneuvoston äänivaltaisten jäsenten valitsemaa hallintoneuvoston* jäsentä.

Jokaisella jäsenellä puheenjohtajaa lukuun ottamatta on varajäsen, joka voi toimia johtokunnan jäsenen sijaisena tämän ollessa estynyt osallistumasta kokoukseen.

Hallintoneuvoston valitsemien jäsenten toimikausi on kaksi ja puoli vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran. **Johtokunnan kokoonpanon on oltava tasapuolinen ja oikeasuhteinen ja edustettava koko Euroopan unionia. Toimikausien on oltava limittäisiä, ja niihin sovelletaan asianmukaista vuorottelujärjestelmää.**

2. Johtokunta tekee päätöksensä läsnä olevien jäsentensä enemmistöllä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni.

Toimitusjohtaja **ja komission edustaja voivat** osallistua johtokunnan kokouksiin ilman äänioikeutta.

Komission edustajalla on äänioikeus 49 artiklassa tarkoitetuissa asioissa.

Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.

3. Puheenjohtaja kutsuu johtokunnan koolle omasta aloitteestaan tai vähintään kolmasosan jäsenistä sitä pyytäessä ja johtaa johtokunnan kokouksia.

Johtokunta kokoontuu ennen jokaista hallintoneuvoston kokousta ja niin usein kuin se katsoo tarpeelliseksi. Se kokoontuu vähintään **viidesti** vuodessa ■ istuntoon.

4. Johtokunnan jäsenten apuna voi olla neuvonantajia tai asiantuntijoita, jollei sen työjärjestyksestä muuta johdu. **Äänioikeudettomat jäsenet eivät, toimitusjohtajaa lukuun ottamatta, osallistu johtokunnassa yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin.**

31 artikla

Riippumattomuus

Johtokunnan jäsenet toimivat riippumattomasti, puolueettomasti ja **yksinomaan koko unionin** edun mukaisesti pyytämättä tai ottamatta ohjeita **unionin** toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä.

Jäsenvaltiot, Euroopan unionin toimielimet tai elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan johtokunnan jäseniin.

32 artikla

Tehtävät

1. Johtokunta huolehtii siitä, että vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen toteuttaa toiminta-

- ajatuksensa ja suorittaa sille osoitetut tehtävät tämän asetuksen mukaisesti.
2. Johtokunta antaa vuosittaista ja monivuotista työohjelmaa koskevat ehdotukset hallintoneuvoston hyväksyttäväksi.
  3. Johtokunta käyttää talousarviovaltaansa 49 ja 50 artiklan mukaisesti.
  4. Johtokunta hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöpolitiikkaa koskevan suunnitelman sekä tarvittavat Euroopan yhteisöjen virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen, jäljempänä ”henkilöstösäännöt”, soveltamissäännöt 54 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
  5. Johtokunta vahvistaa 58 artiklan mukaisesti erityissäännökset, jotka koskevat vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asiakirjojen julkisuutta.
  6. Johtokunta *tekee* 38 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vuosikertomusluonnoksen pohjalta *ehdotuksen* vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaa *ja puheenjohtajan tehtäviä koskevaksi vuosikertomukseksi hallintoneuvoston hyväksyttäväksi* ja toimittaa sen **■ Euroopan parlamentille ■** .
  7. Johtokunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
  8. Johtokunta nimittää ja erottaa valituslautakunnan jäsenet 44 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

3 JAKSO

PUHEENJOHTAJA

33 artikla

Nimittäminen ja tehtävät

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista edustaa puheenjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.

Puheenjohtaja vastaa hallintoneuvoston tehtävien valmistelusta ja johtaa hallintoneuvoston ja johtokunnan kokouksia.

2. Hallintoneuvosto nimittää puheenjohtajan *komission järjestämän ja hallinnoiman* avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja finanssimarkkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella.

Komissio esittää Euroopan parlamentille kolmen ehdokkaan luettelon. Järjestettyään näiden ehdokkaiden kuulemiset Euroopan parlamentti valitsee heistä yhden. Hallintoneuvosto nimittää näin valitun ehdokkaan.

Hallintoneuvosto valitsee jäsenistään myös varahenkilön, joka hoitaa puheenjohtajan tehtäviä tämän poissa ollessa. **Tämä varahenkilö ei saa olla johtokunnan jäsen.**

3. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.
4. Hallintoneuvosto arvioi yhdeksän kuukauden kuluessa ennen puheenjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä
  - a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
  - b) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa puheenjohtajan toimikautta kerran, jos siihen saadaan Euroopan parlamentin vahvistus.

5. ***Ainoastaan Euroopan parlamentti voi erottaa puheenjohtajan hallintoneuvoston päätöksen perusteella.***

Puheenjohtaja ei voi estää hallintoneuvostoa keskustelemasta puheenjohtajaan liittyvistä asioista eikä erityisesti tarpeesta erottaa puheenjohtaja, eikä hän saa osallistua tällaista asiaa koskeviin neuvotteluihin.

34 artikla

Riippumattomuus

Puheenjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita yhteisön toimielimiltä tai laitoksilta, jäsenvaltioiden hallituksilta tai muilta julkisilta tai yksityisiltä elimiltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta hallintoneuvoston roolia puheenjohtajan tehtäviin nähden.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan puheenjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.

Jäljempänä 54 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti puheenjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja arvostelukykyä nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

35 artikla

Kertomus

1. Euroopan parlamentti ***ja neuvosto voivat*** kutsua puheenjohtajan tai hänen varahenkilönsä antamaan ■ lausuntoja ■ kunnioittaen kuitenkin täysin puheenjohtajan

riippumattomuutta. *Puheenjohtajan on annettava lausunto Euroopan parlamentille ja vastattava sen jäsenten esittämiin kysymyksiin aina pyydettyäessä.*

2. *Puheenjohtajan on annettava kertomus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen keskeisestä toiminnasta Euroopan parlamentille pyydettyäessä ja vähintään 15 päivää ennen 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon antamista.*
- 2 a. *Kertomukseen on 7a–7e, 8, 9, 10, 11 a ja 18 artiklassa tarkoitettujen tietojen lisäksi sisällytettävä myös kaikki Euroopan parlamentin tapauskohtaisesti pyytämät asiaankuuluvat tiedot.*

4 JAKSO

TOIMITUSJOHTAJA

36 artikla

Nimittäminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista johtaa toimitusjohtaja, jonka on oltava kokopäivätoiminen riippumaton ammattihenkilö.
2. Hallintoneuvosto nimittää toimitusjohtajan avoimen valintamenettelyn jälkeen ansioiden, pätevyyden, finanssilaitosten ja markkinoiden tuntemuksen sekä finanssivalvontaan ja finanssialan sääntelyyn liittyvän kokemuksen perusteella *Euroopan parlamentin vahvistuksen jälkeen.*
3. Toimitusjohtajan toimikausi on viisi vuotta, ja sitä voidaan jatkaa kerran.
4. Hallintoneuvosto tekee yhdeksän kuukauden kuluessa ennen toimitusjohtajan viisivuotisen toimikauden päättymistä arvioinnin.

Arvioinnissa hallintoneuvosto ottaa erityisesti huomioon

- a) ensimmäisen toimikauden aikana saavutetut tulokset ja tavan, jolla ne on saavutettu;
- b) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavien vuosien tehtävät ja velvoitteet.

Hallintoneuvosto voi arvioinnin huomioon ottaen jatkaa toimitusjohtajan toimikautta kerran.

5. Toimitusjohtaja voidaan erottaa ainoastaan hallintoneuvoston päätöksellä.

37 artikla

Riippumattomuus

1. Toimitusjohtaja ei saa pyytää eikä ottaa ohjeita hallituksilta, viranomaisilta, organisaatioilta tai vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ulkopuolisilta henkilöiltä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta johtokunnan ja hallintoneuvoston rooleja toimitusjohtajan tehtäviin nähden.
2. ***Jäsenvaltiot, unionin toimielimet ja muut julkiset ja yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan toimitusjohtajaan hänen hoitaessaan tehtäviään.***

Jäljempänä 54 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti toimitusjohtajan on toimikautensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja arvostelukykyyä nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

38 artikla

Tehtävät

1. Toimitusjohtaja vastaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtamisesta ja valmistelee johtokunnan työt.
2. Toimitusjohtaja huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vuosittaisen työohjelman toteuttamisesta hallintoneuvoston ohjaamana ja johtokunnan valvonnassa.
3. Toimitusjohtaja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, mukaan luettuina sisäisten hallinnollisten ohjeiden antaminen ja tiedonantojen julkaiseminen, varmistaakseen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan tämän asetuksen säännösten mukaisesti.
4. Toimitusjohtaja valmistelee 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun monivuotisen työohjelman.
5. Toimitusjohtaja valmistelee joka vuosi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 32 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun työohjelman seuraavaksi vuodeksi.
6. Toimitusjohtaja laatii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alustavan talousarvioesityksen 49 artiklan mukaisesti ja huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion toteuttamisesta 50 artiklan mukaisesti.
7. Toimitusjohtaja laatii joka vuosi vuosikertomusluonnoksen, jossa on vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sääntely- ja valvontatoimintaa koskeva osa sekä talous- ja hallintokysymyksiä koskeva osa.
8. Toimitusjohtaja käyttää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön suhteen 54 artiklassa säädettyä toimivaltaa ja hoitaa henkilöasioita.

IV LUKU

EUROOPAN FINANSSIVALVOJIEN JÄRJESTELMÄ

2 JAKSO

EUROOPAN VALVONTAVIRANOMAISTEN SEKAKOMITEA

40 artikla

Perustaminen

1. Perustetaan Euroopan *valvontaviranomainen (sekakomitea)*.
2. Sekakomitea toimii foorumina, jolla vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen tekee säännöllistä ja tiivistä yhteistyötä ja varmistaa eri alojen välisen työn johdonmukaisuuden *muiden Euroopan valvontaviranomaisten* kanssa *erityisesti seuraavilla aloilla*:
  - *finanssiryhmittymät,*
  - *tilinpito ja tilintarkastus,*
  - *mikrotason vakauden valvontaa koskevat analyysit alojen välisistä kehitysvaiheista, riskeistä ja heikkouksista,*
  - *vähittäismarkkinoille tarkoitetut sijoitustuotteet,*
  - *rahanpesun vastaiset toimenpiteet ja*
  - *tietojen vaihto Euroopan järjestelmäriskikomitean kanssa sekä Euroopan järjestelmäriskikomitean ja Euroopan valvontaviranomaisten välisen suhteen kehittäminen.*
3. *Sekakomitealla on kolmen Euroopan valvontaviranomaisen henkilöstöstä koottava, sihteeristönä toimiva oma henkilöstö.* Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen osoittaa omalta osaltaan riittävät resurssit *hallinto-, infrastruktuuri- ja toimintamenoihin.*

40 a artikla

Valvonta

Jos finanssilaitoksen toiminta käsittää useampia aloja, sekakomitea ratkaisee erimielisyydet tämän asetuksen 42 artiklan mukaisesti.

41 artikla

Kokoonpano

1. Sekakomitea koostuu *Euroopan valvontaviranomaisten* puheenjohtajista ja tarpeen mukaan jonkin 43 artiklan nojalla perustetun alakomitean puheenjohtajasta.
2. Toimitusjohtaja, *komission edustaja* ja EJRK kutsutaan sekakomitean sekä 43 artiklassa mainittujen alakomiteoiden kokouksiin tarkkailijoina.
3. ■ Sekakomitean puheenjohtaja nimitetään vuodeksi kerrallaan vuorotteluperiaatteella Euroopan pankkiviranomaisen, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen puheenjohtajista. ***Tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti nimitetty sekakomitean puheenjohtaja nimitetään myös Euroopan järjestelmäriskikomitean varapuheenjohtajaksi.***
4. ■ Sekakomitea vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä. Työjärjestyksessä voidaan täsmentää, ketkä muut osallistuvat sekakomitean kokouksiin.

■ Sekakomitean johtokunta kokoontuu vähintään kerran kahdessa kuukaudessa.

42 artikla

Yhteiset kannat ja yhteiset säädökset

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen laatii tarpeen mukaan yhteisiä kantoja II luvussa määritellyn tehtävänsä mukaisesti ja erityisesti, kun kyseessä on direktiivin 2002/87/EY täytäntöönpano, yhdessä Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen kanssa.

Kun kyseessä ovat tämän asetuksen 7, 9, 10 tai 11 artiklan mukaiset säädökset, jotka liittyvät direktiivin 2002/87/EY ja minkä tahansa muun 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, myös Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen toimivaltaan kuuluvan **säädöksen** soveltamiseen, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen, Euroopan pankkiviranomainen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen antavat nämä säädökset tarvittaessa yhtä aikaa.

43 artikla

Alakomiteat

1. Edellä 42 artiklan soveltamiseksi ■ sekakomiteaan perustetaan finanssiryhmittymiä käsittelevä alakomitea.
2. Alakomitea koostuu 41 artiklan 1 kohdassa mainituista henkilöistä ja yhdestä kunkin jäsenvaltion asianomaisen **toimivaltaisen viranomaisen** nykyiseen henkilöstöön

kuuluvasta korkean tason edustajasta.

3. Alakomitea valitsee jäsentensä keskuudesta puheenjohtajan, jonka on oltava myös sekakomitean jäsen.
4. Sekakomitea voi perustaa myös muita alakomiteoita.

3 JAKSO

VALITUSLAUTAKUNTA

44 artikla

Kokoonpano

1. Valituslautakunta on Euroopan *kolmen valvontaviranomaisen* yhteinen elin.
2. Valituslautakunnassa on kuusi jäsentä ja kuusi varajäsentä, *joiden on oltava arvostettuja henkilöitä, jotka ovat osoittaneet omaavansa asianmukaisen tietämyksen ja ammatillisen, mukaan lukien valvontatehtäviin liittyvän kokemuksen pankki-, vakuutus-, arvopaperimarkkina- ja muista finanssipalveluista riittävän korkealta tasolta*, mutta jäseniä ei voida valita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnassa mukana olevien *toimivaltaisten viranomaisten* tai sen toimintaan osallistuvien muiden kansallisten laitosten tai *Euroopan unionin* toimielinten nykyisen henkilöstön parista. *Merkittäväällä osalla valituslautakunnan jäsenistä on oltava riittävästi lainopillista asiantuntemusta, jotta he voivat antaa lainopillisia asiantuntijaneuvoja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivallan käytön lainmukaisuudesta.*

Valituslautakunta nimeää puheenjohtajansa.

Valituslautakunta tekee päätöksensä enemmistöllä, jonka muodostavat vähintään neljä sen kuudesta jäsenestä. *Kun valituksen kohteena oleva päätös kuuluu tämän asetuksen soveltamisalaan, vähintään yhden vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen valituslautakuntaan nimittämistä kahdesta jäsenestä on kuuluttava tähän neljän jäsenen enemmistöön.*

Valituslautakunnan puheenjohtaja kutsuu valituslautakunnan koolle tarpeen mukaan.

3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtokunta nimittää hallintoneuvostoa kuultuaan kaksi valituslautakunnan jäsentä ja kaksi varajäsentä hakijoiden luettelosta, jota komissio on ehdottanut Euroopan unionin virallisessa lehdessä julkaistun kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella.

Muut jäsenet nimitetään asetuksen (EU) N:o .../...[EPV] ja asetuksen (EU) N:o .../...[EAMV] mukaisesti.

4. Valituslautakunnan jäsenten toimikausi on viisi vuotta. Toimikautta voidaan jatkaa kerran.

5. Valituslautakunnan jäsen, jonka vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen johtokunta on nimittänyt, voidaan vapauttaa tehtävistään toimikautensa aikana ainoastaan, jos hänen on todettu syyllistyneen vakavaan rikkomukseen, ja johtokunta tekee päätöksen vapauttamisesta hallintoneuvostoa kuultuaan.
6. Euroopan pankkiviranomainen, ***Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen*** ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen varmistavat valituslautakunnalle riittävän käytännön tuen ja sihteeripalvelut ***sekakomitean välityksellä***.

45 artikla

Riippumattomuus ja puolueettomuus

1. Valituslautakunnan jäsenet ovat riippumattomia päätöksenteossaan. Heitä eivät sido mitkään ohjeet. He eivät saa hoitaa muita tehtäviä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisessa tai sen johtokunnassa tai hallintoneuvostossa.
2. Valituslautakunnan jäsen ei saa osallistua valitusmenettelyyn, jos asia koskee hänen omaa etuaan, jos hän on aikaisemmin edustanut jotakin menettelyn osapuolta tai jos hän on osallistunut sen päätöksen tekemiseen, jota valitus koskee.
3. Jos valituslautakunnan jäsen jostain 1 ja 2 kohdassa mainitusta tai muusta syystä katsoo, ettei jokin valituslautakunnan jäsen voi osallistua valitusmenettelyyn, hänen on ilmoitettava asiasta valituslautakunnalle.
4. Valitusmenettelyn osapuoli voi vastustaa valituslautakunnan jäsenen osallistumista asian käsittelyyn jollakin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuista perusteista tai jos jäsenellä epäillään olevan ennakkokäsitys asiasta.

Vastustamisen perusteena ei voi olla jäsenen kansallisuus, eikä vastustamista tutkita, jos valitusmenettelyn osapuoli on vastustamisperusteen olemassaolon tietäen jo ryhtynyt muuhun valitusmenettelyä koskevaan toimeen kuin valituslautakunnan kokoonpanon vastustaminen.

5. Valituslautakunta päättää ilman asianomaista jäsentä, miten 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa on meneteltävä.

Valituslautakuntaan otetaan kyseisen jäsenen tilalle tämän ratkaisun tekoa varten hänen sijaisensa, jollei sijainen katso olevansa samalla tavoin esteellinen. Jos näin on, puheenjohtaja nimeää sijaisen muista varajäsenistä.

6. Valituslautakunnan jäsenet sitoutuvat toimimaan riippumattomasti ja yleisen edun mukaisesti.

Tätä varten he tekevät sitoumuksistaan ja etunäkökohdistaan ilmoituksen, jossa he joko ilmoittavat, että heidän riippumattomuuttaan mahdollisesti heikentäviä etunäkökohtia ei ole, tai mainitsevat sellaiset välittömät tai välilliset etunäkökohdat, joiden voitaisiin katsoa

heikentävän heidän riippumattomuuttaan.

Nämä ilmoitukset annetaan vuosittain kirjallisesti, ja ne julkaistaan.

V LUKU

OIKEUSSUOJAKEINOT

46 artikla

Muutoksenhaku

1. Luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, **toimivaltaiset viranomaiset** mukaan luettuina, voivat hakea muutosta 9, 10 ja 11 artiklassa tarkoitettuun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätökseen tai mihin tahansa muuhun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettujen säädösten** mukaisesti tekemään päätökseen, joka on osoitettu heille tai joka koskee heitä suoraan ja erikseen, vaikka se olisi osoitettu muulle henkilölle.
2. Valitus ja sen perusteet on toimitettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle kirjallisesti kahden kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona päätös on annettu tiedoksi kyseiselle henkilölle, tai jos tällaista tiedoksiantoa ei ole suoritettu, siitä päivästä, jona vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on julkaissut päätöksen.

Valituslautakunta ratkaisee asian kahden kuukauden kuluessa valituksen tekemisestä.

3. Edellä 1 kohdan mukaisesti tehdyllä valituksella ei ole lykkäävää vaikutusta.

Valituslautakunta voi kuitenkin tilanteen arvioituaan päättää lykätä riitautetun päätöksen soveltamista.

4. Jos valitus voidaan ottaa tutkittavaksi, valituslautakunta tutkii, onko sille perusteita. Se kehottaa valitusmenettelyn osapuolia esittämään tietyssä määräajassa huomautuksensa tiedoksiannoista, jotka on vastaanotettu valituslautakunnalta tai muilta valitusmenettelyn osapuolilta. Valitusmenettelyn osapuolilla on oikeus esittää huomautuksensa suullisesti.
5. Valituslautakunta voi **vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaisen elimen tekemän päätöksen** tai siirtää asian vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimivaltaisen elimen hoidettavaksi. Valituslautakunnan tekemä päätös sitoo tuota elintä, **jonka on muutettava päätöstään kyseisessä asiassa**.
6. Valituslautakunta vahvistaa ja julkaisee työjärjestyksensä.
7. Valituslautakunnan päätökset on perusteltava, ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on ne julkaistava.

47 artikla

Asian saattaminen *unionin yleisen* tuomioistuimen ja *unionin* tuomioistuimen käsiteltäväksi

1. Valituslautakunnan tai, jos ei ole oikeutta hakea muutosta valituslautakunnalta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tekemästä päätöksestä voi nostaa kanteen *unionin yleisessä* tuomioistuimessa tai *unionin* tuomioistuimessa *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan* mukaisesti.
  - 1 a. *Jäsenvaltiot ja unionin toimielimet samoin kuin mikä tahansa luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voivat valittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen päätöksistä suoraan Euroopan unionin tuomioistuimeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklan mukaisesti.*
2. Jos vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on velvoite toimia ja se laiminlyö päätöksen tekemisen, laiminlyöntiä koskeva kanne voidaan nostaa *unionin yleisessä* tuomioistuimessa tai *unionin* tuomioistuimessa *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 265 artiklan* mukaisesti.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on toteutettava toimenpiteet, joita *unionin yleisen* tuomioistuimen tai *unionin* tuomioistuimen tuomion täytäntöönpano edellyttää.

VI LUKU

VARAINHOITOA KOSKEVAT SÄÄNNÖKSET

48 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvio

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen, *joka on neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 185 artiklassa tarkoitettu unionin elin*, tulot muodostuvat erityisesti seuraavista *tai niiden yhdistelmistä*:
  - a) finanssilaitosten valvonnasta vastaavien kansallisten viranomaisten pakolliset maksusuodet, *joita suoritetaan Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn, siirtymämääräyksiä koskevan pöytäkirjan (N:o 36) 3 artiklan 3 kohdassa määrätyn äänen painotusmallin mukaisesti*;
  - b) Euroopan unionin yleiseen talousarvioon (pääluokka "Komissio") otettu *Euroopan unionin avustus; Euroopan unionin rahoitus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle edellyttää budjettivallan käyttäjän sopimusta talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta 17 päivänä toukokuuta 2006 tehdyn toimielinten sopimuksen 47 kohdan mukaisesti*;

- c) vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle asianomaisissa *Euroopan unionin* säädöksissä täsmennetyissä tapauksissa maksettavat maksut.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen menoihin kuuluvat vähintään henkilöstö-, palkka-, hallinto-, infrastruktuuri-, *ammattikoulutus*- ja toimintamenot.
  3. Tulojen ja menojen on oltava tasapainossa.
  4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kaikista tuloista ja menoista laaditaan kalenterivuotta vastaavaa varainhoitovuotta varten arvio, jonka perusteella tulot ja menot otetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvioon.

49 artikla

Talousarvion laatiminen

1. Toimitusjohtaja laatii vuosittain 15 päivään helmikuuta mennessä ennakoarvioesityksen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista ja toimittaa tämän alustavan talousarvioesityksen ja siihen liitetyn henkilöstötaulukon johtokunnalle *ja hallintoneuvostolle. Hallintoneuvosto* laatii vuosittain toimitusjohtajan laatiman *ja johtokunnan hyväksymän* alustavan luonnoksen perusteella ennakoarvion vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen seuraavan varainhoitovuoden tuloista ja menoista. *Hallintoneuvosto* toimittaa kyseisen ennakoarvion, joka sisältää alustavan henkilöstötaulukon, komissiolle 31 päivään maaliskuuta mennessä. Ennen ennakoarvion hyväksymistä *johtokunnan* on hyväksyttävä toimitusjohtajan laatima luonnos.
2. Komissio toimittaa ennakoarvion Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jäljempänä 'budjettivallan käyttäjä', Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevan alustavan esityksen kanssa.
3. Ennakoarvion perusteella komissio sisällyttää arviot, joita se pitää henkilöstötaulukon ja yleisestä talousarviosta suoritettavan avustuksen määrän osalta välttämättöminä, Euroopan unionin yleistä talousarviota koskevaan alustavaan esitykseen *Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 313 ja 314 artiklan* mukaisesti.
4. Budjettivallan käyttäjä vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukon. Budjettivallan käyttäjä hyväksyy vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen avustusta koskevat määrärahat.
5. *Hallintoneuvosto* vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion. Siitä tulee lopullinen, kun Euroopan unionin yleinen talousarvio on lopullisesti vahvistettu. Sitä mukautetaan tarvittaessa.
6. Johtokunta ilmoittaa budjettivallan käyttäjälle viipymättä aikomuksestaan toteuttaa hankkeita, joilla voi olla huomattavaa taloudellista vaikutusta talousarvion

rahoittamiseen, ja erityisesti aikomuksestaan toteuttaa kiinteistöihin liittyviä hankkeita, kuten kiinteistöjen vuokraus tai hankinta. Johtokunta ilmoittaa asiasta komissiolle. Jos jompikumpi budjettivallan käyttäjistä aikoo antaa lausunnon, se ilmoittaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tästä aikomuksestaan kahden viikon kuluessa siitä, kun se on saanut tiedon hankkeesta. Jos se ei tee tällaista ilmoitusta, vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi käynnistää suunnitellun hankkeen.

6 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ensimmäisenä toimintavuonna, joka päättyy 31 päivänä joulukuuta 2011, 3. tason komitean jäsenet hyväksyvät talousarvion komissiota kuultuaan ja välittävät sen Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksyttäväksi.

50 artikla

Talousarvion toteutus ja valvonta

1. Toimitusjohtaja toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä ja toteuttaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarvion.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa alustavan tilinpäätöksen ja selvityksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle kunkin varainhoitovuoden päättymistä seuraavan maaliskuun 1 päivään mennessä. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tilinpitäjä toimittaa selvityksen talousarvio- ja varainhallinnosta myös hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille ja neuvostolle seuraavan vuoden maaliskuun 31 päivään mennessä.

Komission tilinpitäjä konsolidoi toimielinten ja erillisvirastojen alustavat tilinpäätökset neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002¹, jäljempänä 'varainhoitoasetus', 128 artiklan mukaisesti.

3. Saatuaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen alustavaa tilinpäätöstä koskevat huomautukset, jotka tilintarkastustuomioistuin on laatinut varainhoitoasetuksen 129 artiklan mukaisesti, toimitusjohtaja vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lopullisen tilinpäätöksen omalla vastuullaan ja toimittaa sen johtokunnalle lausuntoa varten.
4. Johtokunta antaa lausunnon vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen lopullisesta tilinpäätöksestä.
5. Toimitusjohtaja toimittaa lopullisen tilinpäätöksen ja johtokunnan lausunnon hallintoneuvoston jäsenille, Euroopan parlamentille, neuvostolle, komissiolle ja tilintarkastustuomioistuimelle 1 päivään heinäkuuta mennessä varainhoitovuoden päättymisen jälkeen.
6. Lopullinen tilinpäätös julkaistaan.

---

¹ EYVL L 248, 16.9.2002, s. 1.

7. Toimitusjohtaja toimittaa 30 päivään syyskuuta mennessä tilintarkastustuomioistuimelle vastineensa sen huomautuksiin. Hän toimittaa jäljennöksen vastineesta myös johtokunnalle ja komissiolle.
8. Toimitusjohtaja toimittaa varainhoitoasetuksen 146 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi.
9. Ennen vuoden N + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määränemmistöllä antamasta suosituksesta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle vastuuvapauden varainhoitovuoden N talousarvion (***mukaan lukien vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kaikki menot ja tulot***) toteuttamisesta.

51 artikla

Varainhoitoa koskevat säännöt

Johtokunta vahvistaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovellettavat varainhoitoa koskevat säännöt komissiota kuultuaan. Säännöt saavat poiketa komission asetuksesta (EY, Euratom) N:o 2343/2002¹ ainoastaan, jos se on välttämätöntä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnasta johtuvien erityisvaatimusten vuoksi ja komissio antaa tähän suostumuksen etukäteen.

52 artikla

Petostentorjunta

1. Petosten, lahjonnan ja muun laittoman toiminnan torjumiseksi vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovelletaan rajoituksetta asetuksen (EY) N:o 1073/1999 säännöksiä.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen liittyy Euroopan parlamentin, Euroopan unionin neuvoston ja Euroopan yhteisöjen komission välillä 25 päivänä toukokuuta 1999 tehtyyn toimielinten väliseen sopimukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) sisäisistä tutkimuksista² ja antaa välittömästi asianmukaiset määräykset, jotka koskevat kaikkia vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työntekijöitä.
3. Rahoituspäätöksissä ja niistä johtuvissa täytäntöönpanoa koskevissa sopimuksissa tai asiakirjoissa on määrättävä nimenomaisesti, että tilintarkastustuomioistuin ja OLAF voivat tarvittaessa tehdä tarkastuksia paikalla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen varojen edunsaajien luona ja näiden varojen jakamisesta vastaavan henkilöstön luona.

¹ EYVL L 357, 31.12.2002, s. 72.

² EYVL L 136, 31.5.1999, s. 15.

VII LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

53 artikla

Erioikeudet ja vapaudet

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen ja sen henkilöstöön sovelletaan Euroopan yhteisöjen erioikeuksia ja vapauksia koskevaa pöytäkirjaa.

54 artikla

Henkilöstö

1. Vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstöön, myös sen toimitusjohtajaan **ja puheenjohtajaan**, sovelletaan henkilöstösääntöjä, muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja ja Euroopan **unionin** toimielimien näiden henkilöstösääntöjen ja palvelussuhteen ehtojen soveltamiseksi yhteisesti antamia sääntöjä.
2. Johtokunta hyväksyy yhteisymmärryksessä komission kanssa tarvittavat soveltamissäännöt henkilöstösääntöjen 110 artiklan säännösten mukaisesti.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen käyttää henkilöstönsä suhteen niitä valtuuksia, jotka kuuluvat nimittävälle viranomaiselle henkilöstösääntöjen mukaan ja työ sopimusten tekemiseen toimivaltaiselle viranomaiselle muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen mukaan.
4. Johtokunta antaa säännökset, joilla mahdollistetaan kansallisten asiantuntijoiden siirto jäsenvaltioista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen.

55 artikla

Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuu

1. Jos kyseessä on sopimukseen perustumaton vastuu, vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen on jäsenvaltioiden lainsäädäntöön sisältyvien yhteisten peruseriaatteiden mukaisesti korvattava itsensä tai henkilöstönsä tehtäviensä yhteydessä aiheuttamat vahingot. Yhteisöjen tuomioistuin on toimivaltainen ratkaisemaan tällaisten vahinkojen korvaamiseen liittyvät riita-asiat.
2. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen työntekijöiden henkilökohtaista taloudellista ja kurinpidollista vastuuta vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista kohtaan säännellään vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstöön sovellettavissa asioita koskevissa määräyksissä.

56 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Hallintoneuvoston ja johtokunnan jäsenten, toimitusjohtajan ja vakuutus- ja työeläkeviranomaisen henkilöstön jäsenten, mukaan lukien jäsenvaltioiden vakuutus- ja työeläkeviranomaisen määräaikaiseen palvelukseen siirtämät virkamiehet, **sekä kaikkien muiden vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen tehtäviä suorittavien sopimussuhteisten henkilöiden** on noudatettava salassapitovelvollisuutta **Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 339 artiklan** ja muussa asiaankuuluvassa **unionin** lainsäädännössä olevien asiaa koskevien säännösten mukaisesti vielä tehtäviensä päättymisen jälkeenkin.

Jäljempänä 54 artiklassa tarkoitettujen henkilöstösääntöjen mukaisesti henkilöstön on palvelussuhteensa päätyttyä edelleen osoitettava kunniallisuutta ja arvostelukykyyä tiettyjen nimitysten ja etujen vastaanottamisessa.

Jäsenvaltiot, unionin toimielimet tai elimet ja muut julkiset tai yksityiset elimet eivät saa pyrkiä vaikuttamaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstön jäseniin.

2. Luottamuksellisia tietoja, jotka 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöt saavat tehtäviään suorittaessaan, ei saa luovuttaa kenellekään henkilölle eikä millekään viranomaiselle muutoin kuin sellaisena tiivistelmänä tai koosteena, josta yksittäisiä finanssilaitoksia ei voida tunnistaa, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta rikosoikeuden soveltamisalaan kuuluvien tapausten käsittelyyn.

Edellä olevan 1 kohdan ja tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukainen velvoite ei myöskään saa estää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista ja kansallisia valvontaviranomaisia käyttämästä näitä tietoja 1 artiklan 2 kohdassa **tarkoitettujen säädösten** täytäntöönpanon valvonnassa eikä varsinkaan päätösten tekemistä koskevissa lainmukaisissa toimissa.

3. Edellä 1 ja 2 kohta eivät saa estää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista vaihtamasta tietoja kansallisten valvontaviranomaisten kanssa tämän asetuksen ja finanssilaitoksiin sovellettavan muun **unionin** lainsäädännön mukaisesti.

Näitä tietoja koskee 1 ja 2 kohdan mukainen salassapitovelvollisuus. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen vahvistaa työjärjestyksessään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen salassapitovelvollisuutta koskevien sääntöjen täytäntöönpanoa koskevat käytännön järjestelyt.

4. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen soveltaa komission päätöstä 2001/844/EY, EHTY, Euratom¹.

57 artikla

---

¹ EYVL L 317, 3.12.2001, s. 1.

Tietosuoja

Tämän asetuksen soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioilla direktiivin 95/46/EY mukaisesti olevia henkilötietojen käsittelyä koskevia velvoitteita eikä asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisia henkilötietojen käsittelyä liittyviä velvoitteita, joita vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on tehtäviään suorittaessaan.

58 artikla

Asiakirjoihin tutustuminen

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallussa oleviin asiakirjoihin sovelletaan asetusta (EY) N:o 1049/2001.
2. Johtokunta hyväksyy asetuksen (EY) N:o 1049/2001 soveltamista koskevat käytännön järjestelyt 31 päivään toukokuuta 2011 mennessä.
3. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asetuksen (EY) N:o 1049/2001 8 artiklan nojalla tekemistä päätöksistä voidaan tehdä kantelu Euroopan oikeusasiamiehelle ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 228 artiklassa*** esitetyin edellytyksin tai niistä voidaan sen jälkeen, kun valituslautakunnalta on ensin haettu muutosta, tarvittaessa nostaa kanne ***unionin*** tuomioistuimessa ***Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 263 artiklassa*** esitetyin edellytyksin.

59 artikla

Kielijärjestelyt

1. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiseen sovelletaan neuvoston asetusta N:o 1¹.
2. Johtokunta päättää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen sisäisistä kielijärjestelyistä.
3. Euroopan unionin elinten käännöskeskus huolehtii vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnassa tarvittavista käännöspalveluista.

60 artikla

Toimipaikkaa koskeva sopimus

Sijaintijäsenvaltion vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle tarjoamia tiloja ja palveluja koskevat järjestelyt sekä vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimitusjohtajaan, johtokunnan jäseniin, henkilöstöön ja heidän perheenjäseniinsä sijaintijäsenvaltiossa sovellettavat erityissäännöt

---

¹ EYVL L 17, 6.10.1958, s. 385/58.

vahvistetaan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen ja sijaintijäsenvaltion välisessä toimipaikkaa koskevassa sopimuksessa, joka tehdään sen jälkeen kun johtokunta on sen hyväksynyt.

Sijaintijäsenvaltion on varmistettava vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asianmukaiselle toiminnalle parhaat mahdolliset olosuhteet, mukaan lukien monikieliset ja eurooppahenkiset koulunkäyntimahdollisuudet sekä asianmukaiset kulkuyhteydet.

61 artikla

Kolmansien maiden osallistuminen

1. Euroopan unioniin kuulumattomat maat voivat osallistua vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan, jos ne ovat tehneet yhteisön kanssa sopimuksen, jonka perusteella ne ovat omaksuneet **unionin** lainsäädännön 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuualueella ja soveltavat sitä.
  - 1 a. ***Vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen voi sallia sellaisten kolmansien maiden osallistumisen toimintaansa, jotka soveltavat 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuilla vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen vastuualueilla vastaavaksi tunnustettua lainsäädäntöä unionin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 216 artiklan mukaisesti tekemissä kansainvälisissä sopimuksissa määrätyllä tavalla.***
2. Mainittujen sopimusten määräysten mukaisesti laaditaan järjestelyjä, joissa määritellään kyseisten maiden osalta erityisesti vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toimintaan osallistumisen luonne ja laajuus sekä osallistumista koskevat menettelysäännöt, mukaan lukien rahoitusosuuksia ja henkilöstöä koskevat säännöt. Niiden edustaja voi toimia tarkkailijana hallintoneuvostossa, mutta niiden on varmistettava, etteivät ne osallistu yksittäisiä finanssilaitoksia koskeviin keskusteluihin, paitsi jos asia koskee suoraan niiden etua.

VIII LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

62 artikla

Valmistelutoimet

- 1. ***Tämän asetuksen voimaantulon ja vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustamisen välisenä aikana Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean on toimittava läheisessä yhteistyössä komission kanssa valmisteltaessa Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean korvaamista vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella.***
1. ***Kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomainen on perustettu, komissio*** vastaa vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen hallinnollisesta perustamisesta ja alkuvaiheen hallinnollisesta

toiminnasta siihen asti, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on toiminnallinen valmius ■ .

Tätä varten ja siihen asti, kun hallintoneuvoston 36 artiklan mukaisesti nimittämä toimitusjohtaja ryhtyy hoitamaan tehtäviään, komissio voi väliaikaisesti nimittää virkamiehen hoitamaan toimitusjohtajan tehtäviä. **Tämä jakso saa kestää vain siihen saakka, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisella on toiminnallinen valmius oman talousarvionsa toteuttamiseen.**

2. Väliaikaisesti tehtäviään hoitava toimitusjohtaja voi antaa luvan johtokunnan hyväksymiin vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen talousarviomäärärahoista maksettaviin maksuihin ja tehdä sopimuksia, myös henkilöstöä koskevia sopimuksia, sen jälkeen, kun vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukko on hyväksytty.
  3. Edellä 1 ja 2 kohta eivät rajoita hallintoneuvoston ja johtokunnan toimivaltaa.
- 3 a. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista pidetään Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean oikeudellisena seuraajana. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean kaikki varat ja vastuut sekä kaikki keskeneräiset toimet voidaan siirtää vakuutus- ja lisäeläkeviranomaiselle. Riippumaton tilintarkastaja antaa lausunnon, josta käy ilmi lopullinen tilinpäätös Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean varoista ja vastuista. Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean jäsenet ja komissio tarkastavat ja hyväksyvät lausunnon ennen varojen ja vastuiden siirtoa.**

63 artikla

Henkilöstöä koskevat siirtymäsäännökset

1. Poiketen siitä, mitä 54 artiklassa säädetään, kaikki Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön tekemät ja tämän asetuksen soveltamispäivänä voimassa olevat työsopimukset **ja lähetettyjä työntekijöitä koskevat sopimukset** pysyvät voimassa niiden viimeiseen voimassaolopäivään asti. Niitä ei voi jatkaa.
2. Kaikille 1 kohdassa tarkoitetuille henkilöstön jäsenille tarjotaan mahdollisuus tehdä muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan a alakohdan mukainen väliaikaisen toimihenkilön työsopimus vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen henkilöstötaulukossa vahvistettujen eri palkkaluokkien mukaisesti.

Työsopimusten tekemiseen toimivaltainen viranomainen järjestää tämän asetuksen voimaantulon jälkeen sisäisen valintamenettelyn, joka rajoitetaan koskemaan **1 kohdassa tarkoitettua** henkilöstöä, jolla on työsopimus Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean tai sen sihteeristön kanssa ja jonka tarkoituksena on tarkistaa palvelukseen otettavien pätevyys, tehokkuus ja luotettavuus. **Sisäisessä valintamenettelyssä on otettava huomioon kaikki taidot ja kokemus, joita henkilö on osoittanut tehtäviensä hoidossa ennen työsuhteeseen ottamistaan.**

- 3 Valituille ehdokkaille tarjotaan suoritettavien tehtävien tyyppistä ja tasosta riippuen väliaikaisen toimihenkilön työsopimusta, jonka kesto vastaa vähintään aiemmin tehdyn työsopimuksen jäljellä olevaa kesto.
4. Asianomaista kansallista lainsäädäntöä, joka koskee työsopimuksia ja muita asiaan liittyviä välineitä, sovelletaan edelleen henkilöstön jäseniin, joilla on aiemmin tehty työsopimus mutta jotka päättävät olla hakematta väliaikaisen toimihenkilön paikkaa tai joille ei tarjota tällaista paikkaa 2 kohdan mukaisesti.

63 a artikla

Kansalliset säännökset

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarpeelliset toimet tämän asetuksen tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi.

64 artikla

Muutokset

Päätöstä N:o 716/2009/EY muutetaan siten, että Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitea poistetaan kyseisen päätöksen liitteessä olevassa B jaksossa vahvistetusta tuensaajien luettelosta.

65 artikla

Kumoaminen

Kumotaan Euroopan vakuutus- ja työeläkevalvontaviranomaisten komitean perustamisesta tehty komission päätös 2009/79/EY **1 päivästä tammikuuta 2011 alkaen.**

66 artikla

Tarkistuslauseke

- 1. ***Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ... * mennessä tarvittavat ehdotukset, joilla lujitetaan 12 b artiklassa tarkoitetun järjestelmäriskin mahdollisesti aiheuttavien laitosten valvontaa ja luodaan uudet puitteet finanssikriisin hallinnalle ja siihen liittyvät rahoitusjärjestelyt.***

---

* EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä: kuusi kuukautta tämän asetuksen voimaantulosta.

1. Komissio *toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ...* * *mennessä* ja tämän jälkeen kolmen vuoden välein *tarvittavat ehdotukset, joilla varmistetaan sellaisen uskottavan kriisinratkaisukehyksen perustaminen, johon sisältyy järjestelmiä maksujen keräämiseksi finanssilaitoksilta järjestelmäriskien hillitsemiseksi, ja julkaisee* yleiskertomuksen vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen toiminnan ja tässä asetuksessa säädettyjen menettelyjen tuloksena saaduista kokemuksista. *Mainitussa kertomuksessa arvioidaan muun muassa seuraavaa:*
- a) *toimivaltaisten viranomaisten valvontakäytännöissä saavutettu lähentyminen;*
  - b) *valvontakollegioiden toiminta;*
  - c) *kriisien ehkäisyyn, hallintaan ja ratkaisuun liittyvissä asioissa sekä eurooppalaisissa rahoitusjärjestelyissä saavutettu lähentyminen;*
  - d) *pitäisikö erityisesti c alakohdassa mainituissa asioissa saavutetun edistymisen perusteella vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen asemaa vahvistaa järjestelmäriskin mahdollisesti aiheuttavien finanssilaitosten valvonnassa ja pitäisikö sillä olla laajemmat valvontavaltuudet näiden laitosten suhteen;*
  - e) *23 artiklassa tarkoitetun suojalausekkeen soveltaminen.*

1 a. *Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa arvioidaan myös seuraavaa:*

- a) *onko tarkoituksenmukaista siirtää valvontaviranomaiset samaan kotipaikkaan, jotta ne pystyvät koordinoimaan toimintansa paremmin keskenään;*
- b) *onko tarkoituksenmukaista jatkaa pankkialan, vakuutus- ja lisäeläkealan sekä arvopaperi- ja finanssimarkkinoiden erillistä valvontaa;*
- c) *onko tarkoituksenmukaista toteuttaa vakavaraisuuden valvontaa ja liiketoiminnan harjoittamisen valvontaa erikseen vai saman valvontaviranomaisen kautta;*
- d) *onko syytä yksinkertaistaa ja lujittaa EFVJ:n rakennetta, jotta voidaan lisätä johdonmukaisuutta makro- ja mikrotason välillä sekä Euroopan valvontaviranomaisten kesken;*
- e) *onko EFVJ:n kehitys sopusoinnussa maailmanlaajuisen kehityksen kanssa;*
- f) *onko EFVJ:ssä riittävästi monimuotoisuutta ja huippuosaamista;*
- g) *ilmentävätkö julkistamisveloitteet riittävää vastuuvollisuutta ja avoimuutta;*
- h) *onko vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen kotipaikka tarkoituksenmukainen;*

---

* *EUVL: pyydetään lisäämään päivämäärä: kolme vuotta tämän asetuksen soveltamispäivästä.*

i) onko perustettava unionin tasolla toimiva vakuutusalan vakausrahasato, joka voisi parhaiten torjua kilpailun vääristymistä ja toimia tehokkaimmin rajojen yli toimivan laitoksen kaatuessa.

2. Kertomus ja siihen mahdollisesti liittyvät ehdotukset toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

67 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011 *lukuun ottamatta 62 artiklaa ja 63 artiklan 1 ja 2 kohtaa, joita sovelletaan voimaantulopäivästä alkaen. Vakuutus- ja lisäeläkeviranomaisen perustetaan tämän asetuksen soveltamisen alkamispäivänä.*

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty

*Euroopan parlamentin puolesta
puolesta*

Puhemies

Neuvoston

Puheenjohtaja

Or. en